قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ
صَبْرًا ۝ قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍۭ بَعْدَهَا فَلَا
تُصٰحِبْنِيْ ۚ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَّدُنِّيْ عُذْرًا ۝ فَانْطَلَقَا ٝ
حَتّٰٓى اِذَآ اَتَيَآ اَهْلَ قَرْيَةِ ۨاسْتَطْعَمَآ اَهْلَهَا فَاَبَوْا
اَنْ يُّضَيِّفُوْهُمَا فَوَجَدَا فِيْهَا جِدَارًا يُّرِيْدُ اَنْ
يَّنْقَضَّ فَاَقَامَهٗ ۭ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ
اَجْرًا ۝ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِيْ وَبَيْنِكَ ۚ سَاُنَبِّئُكَ
بِتَاْوِيْلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَّلَيْهِ صَبْرًا ۝ اَمَّا السَّفِيْنَةُ
فَكَانَتْ لِمَسٰكِيْنَ يَعْمَلُوْنَ فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُّ اَنْ
اَعِيْبَهَا وَكَانَ وَرَاۗءَهُمْ مَّلِكٌ يَّاْخُذُ كُلَّ سَفِيْنَةٍ
غَصْبًا ۝ وَاَمَّا الْغُلٰمُ فَكَانَ اَبَوٰهُ مُؤْمِنَيْنِ
فَخَشِيْنَآ اَنْ يُّرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۝ فَاَرَدْنَآ
اَنْ يُّبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكٰوةً وَّاَقْرَبَ رُحْمًا ۝

કાલ। અ-લમ અકુલ લકા ઇન્નકા
કહા મૈંને આપસે ન કહા થા કે આપ

લન તસ્તતીઅ મઇય। સબ્રા ○ કાલ।
હરગિઝ મેરે સાથ ન ઠહેર સકેંગે. કહા

ઇન સ-અલ્તુકા અન શય્ઇમ બઅ્-દહા
ઇસકે બાદ મૈં તુમસે કુછ પૂછૂં

ફલા તુસાહિબ્ની ج કદ બલગ્તા મિલ
તો ફિર મેરે સાથ ન રેહના, બેશક મેરી તરફ સે તુમ્હારા

લદુન્ની ઉઝ્રા ○ ફન્ત-લકા ﻗﻠﮯ હત્તા ઇઝા
ઉઝર પૂરા હો ચુકા. ફિર દોનોં ચલે, યહાં તક કે જબ

અ-તયા અહલા ફર્-યતિનિસ્-તત્અમા
એક ગાંવ વાલોંકે પાસ આએ ઉન દહકાનોંસે ખાના માંગા

અહ-લહા ફ-અ-બવ્ અંય્ યુદય્યિફૂહુમા ફ-વ-જદા ફીહા જિદારંય્
ઉન્હોંને ઉન્હેં દા'વત દેની કુબૂલ ન કી ફિર દોનોંને ઉસ ગાંવ મેં એક દીવાર પાઈ

યુરીદુ અંય્ યન્કદ્-દા ફ-અકામહ ط કાલા લવ્ શિઅ્-તા લત્ત-ખઝ્તા
કે ગિરા ચાહતી હૈ ઉસ બન્દે ને ઉસે સીધા કર દિયા, મૂસા ને કહા તુમ ચાહતે તો

અ-લય્હિ અજ્રા ○ કાલા હાઝા ફિરાકુ બય્ની વ બય્નિક ج
ઇસપર કુછ મઝદૂરી લે લેતે. કહા યે મેરી ઔર આપકી જુદાઈ હૈ,

સ-ઉનબ્બિઉકા બિ-તઅ્-વીલિ માલમ તસ્તતિઅ્ અ-લય્હિ સબ્રા ○
અબ મૈં આપકો ઉન બાતોંકા ફેર બતાઉંગા જિનપર આપસે સબ્ર ન હો સકા.

અમ્મસ સફી-નતુ ફ-કાનત લિ-મસાકીના યઅ્-મલૂના ફિલ બહરિ
વો જો કશ્તી થી વો કુછ મોહતાજોં કી થી કે દરિયામેં કામ કરતે થે

ફ-અરત્તુ અન અઈ-બહા વ કાના વરા-અહુમ મલિકુંય્ યઅ્-ખુઝુ કુલ્લા
તો મૈંને ચાહા કે ઉસે ઐબદાર કર દૂં ઔર ઉનકે પીછે એક બાદશાહ થા કે હર

સફી-નતિન ગસ્બા ○ વ અમ્મલ ગુલામુ ફ-કાના અ-બવાહુ મુઅ્-મિનય્નિ
સાબિત કશ્તી ઝબરદસ્તી છીન લેતા. ઔર વો જો લળકા થા ઉસકે માં બાપ મુસલમાન થે

ફ-ખશીના અંય્ યુરહિ-કહુમા તુગ્યાનંવ્ વ કુફરા ○ ફ-અરદના અંય્
તો હમેં ડર હુવા કે વો ઉનકો સરકશી ઔર કુફ્ર પર ચળ્હા દે. તો હમને ચાહા કે

યુબ્દિ-લહુમા રબ્બુહુમા ખય્રમ મિન્હુ ઝકાતંવ્ વ અક્-રબા રુહ્મા ○
ઉન દોનોંકા રબ ઉસસે બેહતર સુથરા ઔર ઉસસે ઝિયાદા મેહરબાની મેં કરીબ અતા કરે.

وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلٰمَيْنِ يَتِيْمَيْنِ فِى الْمَدِيْنَةِ وَكَانَ
تَحْتَهٗ كَنْزٌ لَّهُمَا وَكَانَ اَبُوْهُمَا صَالِحًا ۚ فَاَرَادَ رَبُّكَ
اَنْ يَّبْلُغَآ اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا ۖ رَحْمَةً مِّنْ
رَّبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهٗ عَنْ اَمْرِىْ ۗ ذٰلِكَ تَاْوِيْلُ مَا لَمْ
تَسْطِعْ عَّلَيْهِ صَبْرًا ۝٨٢ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنْ ذِى الْقَرْنَيْنِ ۗ
قُلْ سَاَتْلُوْا عَلَيْكُمْ مِّنْهُ ذِكْرًا ۝٨٣ اِنَّا مَكَّنَّا لَهٗ فِى
الْاَرْضِ وَاٰتَيْنٰهُ مِنْ كُلِّ شَىْءٍ سَبَبًا ۝٨٤ فَاَتْبَعَ
سَبَبًا ۝٨٥ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ
فِىْ عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَّوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يٰذَا
الْقَرْنَيْنِ اِمَّآ اَنْ تُعَذِّبَ وَاِمَّآ اَنْ تَتَّخِذَ فِيْهِمْ
حُسْنًا ۝٨٦ قَالَ اَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهٗ ثُمَّ يُرَدُّ
اِلٰى رَبِّهٖ فَيُعَذِّبُهٗ عَذَابًا نُّكْرًا ۝٨٧ وَاَمَّا مَنْ اٰمَنَ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهٗ جَزَآءَ ۨالْحُسْنٰى ۚ وَسَنَقُوْلُ لَهٗ مِنْ

વ અમ્મલ જિદારુ ફ-કાના લિ-ગુલામયનિ
રહી વો દીવાર વો
યતીમયનિ ફિલ મદી-નતિ વ કાના
શહેર કે દો યતીમ લળકોં કી થી ઓર
તહ્-તહૂ કન્ઝુલ લહુમા વ કાના અબૂહુમા
ઉસકે નીચે ઉનકા ખઝાના થા ઔર ઉનકા બાપ
સાલિહા ج ફ-અરાદા રબ્બુકા અંય્ યબ્લુગા
નેક આદમી થા, તો આપકે રબ ને ચાહા કે વો દોનોં
અશુદ્-દહુમા વ યસ્તખ્રિજા કન્ઝહુમા ق
અપની જવાની કો પહુંચેં ઔર અપના ખઝાના નિકાલેં,
રહ્-મતમ મિર રબ્બિક ج વમા ફ-અલ્તુહૂ
આપકે રબ કી રહમત સે, ઔર યે કુછ મૈંને
અન અમ્રી ط ઝાલિકા તઅ-વીલુ મા-લમ તસ્તિઅ્ અ-લયહિ સબ્રા ع **વ**
અપને હુકમ સે ન કિયા, યે ફેર હૈ ઉન બાતોં કા જિસપર આપસે સબ્ર ન હો સકા. ઔર
યસ્અલૂ-નકા અન ઝિલ કરનૈન્ ط કુલ સ-અત્લૂ અ-લયકુમ મિન્હુ ઝિક્રા O
તુમસે ઝુલ કરનૈન કો પૂછતે હૈં, તુમ ફરમાઓ મૈં તુમ્હેં ઉસકા મઝકૂર પળકકર સુનાતા હૂં
ઈન્ના મક-કન્ના લહૂ ફિલ અરદિ વ આ-તયનાહુ મિન કુલ્લિ શયઇન
બેશક હમને ઉસે ઝમીનમેં કાબૂ દિયા ઔર હર ચીઝ કા એક સામાન અતા ફરમાયા.
સ-બબા O ફ-અત્બઆ સ-બબા O હત્તા ઇઝા બ-લગા મગ્રિબશ શમ્સિ
તો વો એક સામાન કે પીછે ચલા. યહાં તક કે જબ સૂરજ ડૂબને કી જગહ પહુંચા
વ-જ-દહા તગ્રુબુ ફી અયનિન હમિ-અતિંવ્ વ વ-જદા ઇન્દહા કવમા ط
ઉસે એક સિયાહ કીચળ કે ચશ્મે મેં ડૂબતા પાયા ઔર વહાં એક કૌમ મિલી,
કુલ્ના યા ઝલ કર-નયનિ ઇમ્મા અન તુઅઝ્ઝિબા વ ઇમ્મા અન તત્તખિઝા
હમને ફરમાયા અય ઝુલ કરનૈન યા તો તૂ ઉન્હેં અઝાબ દે યા ઉનકે સાથ ભલાઈ ઈખ્તિયાર કરે.
ફીહિમ હુસ્ના O કાલા અમ્મા મન ઝ-લમા ફ-સવ્ફા નુઅઝ્-ઝિબુહૂ સુમ્મા
અર્ઝ કી કે વો જિસને ઝુલ્મ કિયા ઉસે તો હમ અન્કરીબ સઝા દેંગે ફિર
યુરદ્દુ ઇલા રબ્બિહી ફ-યુઅઝ્ઝિબુહૂ અઝાબન નુક્રા O વ અમ્મા મન આ-મના
અપને રબ કી તરફ ફેરા જાએગા વો ઉસે બુરી માર દેગા. ઔર જો ઈમાન લાયા
વ અમિલા સાલિહન ફ-લહૂ જઝા-અનિલ હુસ્ના ج વ સ-નકૂલુ લહૂ મિન
ઔર નેક કામ કિયા તો ઉસકા બદલા ભલાઈ હૈ ઔર અન્કરીબ હમ ઉસે

أَمْرِنَا يُسْرًا ۝ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ
الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَل لَّهُم مِّن
دُونِهَا سِتْرًا ۝ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝
ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن
دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝ قَالُوا يَا ذَا
الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَن تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
سَدًّا ۝ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي
بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ
حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انفُخُوا
حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ۝
فَمَا اسْطَاعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ۝
قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ

અમ્રિના યુસ્રા ૐ સુમ્મ અત્બઅ
આસાન કામ કહેંગે. ફિર એક સામાન કે પીછે ચલા.

સ-બબા ○ હત્તા ઇઝા બ-લગ઼ા મત્લિઅશ
યહાં તક કે જબ સૂરજ નિકલને કી જગહ પહુંચા

શમ્સિ વ-જ-દહા તત્લુઉ અલા ક઼વ્મિલ
ઉસે ઐસી કૌમ પર નિકલતા પાયા

લમ નજ્અલ લહુમ મિન દૂનિહા સિત્રા ૐ
જિનકે લિએ હમને સૂરજ સે કોઈ આળ નહીં રખ્ખી.

કઝ઼ાલિક ﻁ વ ક઼દ અહત્ના બિમા લ-દયહિ
બાત યહી હૈ, ઔર જો કુછ ઉસકે પાસ થા સબકો હમારા

ખુબ્રા ○ સુમ્મા અત્બઅ સ-બબા ○ હત્તા
ઈલ્મ મુહીત હૈ. ફિર એક સામાન કે પીછે ચલા. યહાં તક

ઇઝ઼ા બ-લગ઼ા બયનસ સદ્-દયનિ વ-જદ મિન દૂનિહિમા ક઼વ્મલ ﻻ લા
કે જબ દો પહાળોં કે બીચ પહુંચા ઉનસે ઉધર કુછ ઐસે લોગ પાએ કે,

યકાદૂના યફ-ક઼હૂના ક઼વ્લા ○ ક઼ાલૂ યા ઝ઼લ ક઼ર્નયનિ ઇન્ના યઅ્જૂજા વ
કોઈ બાત સમઝતે મા'લૂમ ન હોતે થે. ઉન્હોંને કહા અય ઝુલ કરનૈન બેશક યાજૂજ

મઅ્-જૂજા મુફ્સિદૂના ફિલ અરદ઼િ ફ-હલ નજ્અલુ લકા ખ઼ર્જન અલા અન
માજૂજ ઝમીનમેં ફસાદ મચાતે હૈં તો ક્યા હમ આપકે લિએ કુછ માલ મુકર્રર કરદેં ઈસપર કે

તજ્અલા બય્-નના વ બય્-નહુમ સદ્દા ○ ક઼ાલા મા મક્કન્ની ફીહિ રબ્બી
આપ હમમેં ઔર ઉનમેં એક દીવાર બના દેં. કહા, વો જિસપર મુઝે મેરે રબ ને કાબૂ દિયા હૈ

ખ઼યરુન ફ-અઈનૂની બિ-કુવ્વતિન અજ્અલ બય્-નકુમ વ બય્-નહુમ
બેહતર હૈ તો મેરી મદદ તાકત સે કરો મૈં તુમમેં ઔર ઉનમેં એક મઝબૂત આળ બના દૂં.

રદમા ૐ આતૂની ઝુ-બરલ હદીદ ﻁ હત્તા ઇઝ઼ા સાવા બય્-નસ સ-દ-ફયનિ
મેરે પાસ લોહે કે તખ્તે લાઓ યહાં તક કે વો જબ દીવાર દોનોં પહાળોંકે કિનારોં સે બરાબર કર દી

ક઼ાલન્ફુખ઼ૂ ﻁ હત્તા ઇઝ઼ા જ-અ-લહૂ નારન ﻻ ક઼ાલા આતૂની ઉફરિગ઼
કહા, ધોંકો, યહાં તક કે જબ ઉસે આગ કર દિયા કહા લાઓ

અ-લયહિ ક઼િત્રા ૐ ફ-મસ્તાઊ અંય્ યઝ઼્-હરૂહુ વ મસ્તતાઊ લહૂ નક઼બા ○
મૈં ઈસપર ગલા હુવા તાંબા ઉંડેલ દૂં તો યાજૂજ વ માજૂજ ઉસપર ન ચળ્હ સકે ઔર ન ઉસમેં સૂરાખ કર સકે.

ક઼ાલા હાઝ઼ા રહ્-મતુમ મિર રબ્બી ج ફ-ઇઝ઼ા જાઅ વઅ્-દુ રબ્બી જ-અ-લહૂ
કહા, યે મેરે રબ કી રહમત હૈ, ફિર જબ મેરે રબ કા વા'દા આએગા ઉસે

دَكَّآءَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّيْ حَقًّا ۝ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ
يَوْمَئِذٍ يَّمُوْجُ فِيْ بَعْضٍ وَّ نُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَجَمَعْنٰهُمْ
جَمْعًا ۝ وَّعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكٰفِرِيْنَ عَرْضًا ۝
الَّذِيْنَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ فِيْ غِطَآءٍ عَنْ ذِكْرِيْ وَكَانُوْا
لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَمْعًا ۝ اَفَحَسِبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ
يَّتَّخِذُوْا عِبَادِيْ مِنْ دُوْنِيْٓ اَوْلِيَآءَ ؕ اِنَّآ اَعْتَدْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ نُزُلًا ۝ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَرِيْنَ
اَعْمَالًا ۝ اَلَّذِيْنَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
يَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ يُحْسِنُوْنَ صُنْعًا ۝ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ وَلِقَآئِهٖ فَحَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَلَا
نُقِيْمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزْنًا ۝ ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ
جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوْا وَاتَّخَذُوْٓا اٰيٰتِيْ وَرُسُلِيْ هُزُوًا ۝
اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنّٰتُ

દક્કાઅ્ ૮ વ કાના વઅ્-દુ રબ્બી હક્કા ◌
પાશ પાશ કર દેગા, ઔર મેરે રબ કા વા'દા સચ્ચા હૈ.

વ ત-રક્ના બઅ્-દ્હુમ યવ્-મઇઝિંય્
ઔર ઉસદિન હમ ઉન્હેં છોળ દેંગે કે ઉનકા એક ગિરોહ

યમૂજુ ફી બઅ્-દિંવ્ વ નુફિખ઼ા ફિસ્
દૂસરે પર રેલા આવેગા ઔર સૂર ફૂંકા જાએગા

સૂરિ ફ-જ-મઅ્-નાહુમ જમ્આ ◌ વ
તો હમ સબકો ઈકઠ્ઠા કર લાએંગે. ઔર

અ્રદ્ના જહન્નમા યવ્-મઇઝિલ લિલ
હમ ઉસદિન જહન્નમ કાફિરોંકે સામને લાએંગે.

કાફિરીના અરદા ◌ અલ્લઝીના કાનત
વો જિનકી

ع ૨ મ ૪ અઅ્-યુનુહુમ ફી ગિતાઇન અન ઝિક્રી વ કાનૂ લા યસ્તતીઊના સમ્આ ◌
આંખોં પર મેરી યાદ સે પરદા પળા થા ઔર હક બાત સુન ન સકતે થે.

અ-ફ-હસિબલ લઝીના ક-ફરૂ અંય્ યત્તખિઝૂ ઇબાદી મિન દૂની
તો ક્યા કાફિર યે સમઝતે હૈં કે મેરે બન્દોં કો મેરે સિવા હિમાયતી બના લેંગે

અવ્લિયાઅ્ ط ઇન્ના અઅ્-તદ્ના જહન્નમા લિલ કાફિરીના નુઝુલા ◌ કુલ
બેશક હમને કાફિરોં કી મેહમાની કો જહન્નમ તૈયાર કર રખ્ખી હૈ. તુમ ફરમાઓ

હલ નુનબ્બિઉકુમ બિલ અખ્સરીના અઅ્-માલા ◌ અલ્લઝીના દલ્લા સઅ્-યુહુમ
ક્યા હમ તુમ્હેં બતા દેં કે સબસે બળ્હકર નાકિસ અમલ કિનકે હૈં. ઉનકે જિનકી સારી કોશિશ

ફિલ હયાતિદ દુન્યા વ હુમ યહ-સબૂના અન્નહુમ યુહસિનૂના સુન્આ ◌
દુનિયાકી ઝિન્દગી મેં ગુમ ગઈ ઔર વો ઈસ ખયાલ મેં હૈં કે હમ અચ્છા કામ કર રહે હૈં.

ઉલાઇકલ લઝીના ક-ફરૂ બિ-આયાતિ રબ્બિહિમ વ લિકાઇહી ફ-હબિતત
યે લોગ જિન્હોંને અપને રબ કી આયતેં ઔર ઉસકા મિલના ન માના તો ઉનકા કિયા ધરા સબ અકારત હૈ,

અઅ્-માલુહુમ ફલા નુકીમુ લહુમ યવ્-મલ કિયા-મતિ વઝ્ના ◌ ઝાલિકા
તો હમ ઉનકે લિએ કયામત કે દિન કોઈ તૌલ ન કાઇમ કરેંગે. યે

જઝાઉહુમ જહન્નમુ બિમા ક-ફરૂ વત્ત-ખઝૂ આયાતી વ રુસુલી હુઝુવા ◌
ઉનકા બદલા હૈ જહન્નમ ઈસપર કે ઉન્હોંને કુફ્ર કિયા ઔર મેરી આયતોં ઔર મેરે રસૂલોંકી હંસી બનાઈ.

ઇન્નલ લઝીના આ-મનૂ વ અમિલુસ સાલિહાતિ કાનત લહુમ જન્નાતુલ
બેશક જો ઈમાન લાએ ઔર અચ્છે કામ કિએ ફિરદૌસ કે બાગ

الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا لَا يَبْغُوْنَ عَنْهَا
حِوَلًا ۝ قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمٰتِ رَبِّيْ لَنَفِدَ
الْبَحْرُ قَبْلَ اَنْ تَنْفَدَ كَلِمٰتُ رَبِّيْ وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهٖ
مَدَدًا ۝ قُلْ اِنَّمَاۤ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰۤى اِلَيَّ اَنَّمَاۤ
اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ رَبِّهٖ فَلْيَعْمَلْ
عَمَلًا صَالِحًا وَّلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهٖۤ اَحَدًا ۝

آياتها ٩٨ (١٩) سُوْرَةُ مَرْيَمَ مَكِّيَّةٌ (٤٤) ركوعاتها ٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

كٓهٰيٰعٓصٓ ۝ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهٗ زَكَرِيَّا ۝
اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ نِدَآءً خَفِيًّا ۝ قَالَ رَبِّ اِنِّيْ وَهَنَ
الْعَظْمُ مِنِّيْ وَاشْتَعَلَ الرَّاْسُ شَيْبًا وَّلَمْ اَكُنْۢ
بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ۝ وَاِنِّيْ خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ
وَّرَآءِيْ وَكَانَتِ امْرَاَتِيْ عَاقِرًا فَهَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ

وليا منزل ٤ 425

ફિર્દવ્સિ નુઝુલા ૦ ખાલિદીના ફીહા
ઉનકી મેહમાની હૈ. વો હમેશા ઉનહી મેં રહેંગે

લા યબ્ગૂના અન્હા હિ-વલા ૦ કુલ લવ્
ઉનસે જગહ બદલના ન ચાહેંગે. તુમ ફરમાદો અગર

કાનલ બહ્રુ મિદાદલ લિ-કલિમાતિ
સમન્દર મેરે રબ કી બાતોં કે લિએ સ્યાહી હો

રબ્બી લ-નફિદલ બહ્રુ કબ્લા અન
તો ઝરૂર સમન્દર ખત્મ હો જાએગા ઔર

તન્ફદા કલિમાતુ રબ્બી વ લવ્ જિઅ્-ના
મેરે રબ કી બાતેં ખત્મ ન હોંગી અગરચે હમ

બિ-મિસ્લિહી મ-દદા ૦ કુલ ઇન્નમા
વેસાહી ઔર ઉસકી મદદ કો લે આએં તુમ ફરમાઓ ઝાહિર

અના બ-શરુમ મિસ્લુકુમ યૂહા ઇલય્યા અન્નમા ઇલાહુકુમ
સૂરતે બશરી મેં તો મૈં તુમ જૈસા હૂં, મુઝે વહી આતી હૈ કે તુમ્હારા મા'બૂદ

ઇલાહુંવ્ વાહિદ ૮ ફ-મન કાના યર્જૂ લિકાઆ રબ્બિહી ફલ યઅ્-મલ
એક હી મા'બૂદ હૈ, તો જિસે અપને રબ સે મિલને કી ઉમ્મીદ હો ઉસે ચાહિએ કે

અ-મલન સાલિહંવ્ વલા યુશરિક બિ-ઇબા-દતિ રબ્બિહી અ-હદા ૦
નેક કામ કરે ઔર અપને રબ કી બન્દગી મેં કિસીકો શરીક ન કરે.

સૂરતુલ મરયમ

મક્કી હૈ, ઇસમેં ૯૮ આયતેં ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં

બિસ્મિલ્લા હિર્રહમા નિર્રહીમ ૦

અલ્લાહકે નામસે શુરૂઅ જો બહુત મેહરબાન નિહાયત રહમવાલા

કાફ-હા-યા-ઐન-સાદ ૦ ઝિક્રુ રહ્-મતિ રબ્બિકા અબ્દહૂ ઝ-કરિય્યા ૦
યે મઝકૂર હૈ તેરે રબ કી ઉસ રહમત કા જો ઉસને અપને બન્દે ઝકરિયા પર કી.

ઇઝ નાદા રબ્બહૂ નિદાઅન ખફિય્યા ૦ કાલા રબ્બિ ઇન્ની
જબ ઉસને અપને રબ કો આહિસ્તા પુકારા. અર્ઝ કી અય મેરે રબ

વ-હ-નલ અઝ્મુ મિન્ની વશ-ત-અલર રઅ્-સુ શય્બંવ્ વ લમ અકુમ
મેરી હડ્ડી કમઝોર હો ગઈ ઔર સર સે બુળહાપે કા ભભૂકા ફૂટા ઔર

બિ-દુઆઇકા રબ્બિ શકિય્યા ૦ વ ઇન્ની ખિફતુલ મવાલિયા
અય મેરે રબ મૈં તુઝે પુકાર કર કભી નામુરાદ ન રહા. ઔર મુઝે અપને બાદ અપને કરાબત વાલોં કા ડર હૈ,

મિંવ્ વરાઈ વ કા-નતિમ-ર-અતી આકિરન ફ-હબ લી મિલ લદુન્કા
ઔર મેરી ઔરત બાંઝ હૈ તો મુઝે અપને પાસ સે કોઈ ઐસા દે ડાલ જો મેરે કામ ઉઠાએ.

وَلِيًّا ۝ يَّرِثُنِيْ وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوْبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ
رَضِيًّا ۝ يٰزَكَرِيَّآ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمِ ۣ اسْمُهٗ يَحْيٰى ۙ لَمْ
نَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۝ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ
لِيْ غُلٰمٌ وَّكَانَتِ امْرَاَتِيْ عَاقِرًا وَّقَدْ بَلَغْتُ مِنَ
الْكِبَرِ عِتِيًّا ۝ قَالَ كَذٰلِكَ ۚ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ
هَيِّنٌ وَّقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ۝ قَالَ
رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ۭ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ
ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ مِنَ الْمِحْرَابِ
فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ۝ يٰيَحْيٰى خُذِ
الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ ۭ وَاٰتَيْنٰهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۝ وَّحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا
وَزَكٰوةً ۭ وَكَانَ تَقِيًّا ۝ وَّبَرًّۢا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا
عَصِيًّا ۝ وَسَلٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ وَيَوْمَ
يُبْعَثُ حَيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مَرْيَمَ ۘ اِذِ انْتَبَذَتْ

વલિય્યા ૦ યરિસુની વ યરિસુ મિન આલિ
વો મેરા જા-નશીન હો ઔર ઔલાદે
યઅ્કૂબ વજ્અલ્હુ રબ્બિ રદ઼િય્યા ૦
યા'કૂબ કા વારિસ હો, ઔર અય મેરે રબ ઉસે પસન્દીદા કર.
યા ઝ-કરિય્યૉ ઇન્ના નુબશ્શિરુકા
અય ઝકરિયા ! હમ તુઝે ખુશી સુનાતે હૈં
બિ-ગુલામિનિસ્-મુહૂ યહ્યા લમ
એક લળકે કી જિનકા નામ યહયા હૈ,
નજ્અલ લહૂ મિન ક઼બ્લુ સમિય્યા ૦
ઉસકે પહલે હમને ઈસ નામ કા કોઈ ન કિયા.
ક઼ાલા રબ્બિ અન્ના યકૂનુ લી ગુલામુંવ્ વ
અર્ઝ કી, અય મેરે રબ ! મેરે લળકા કહાં સે હોગા
કા-નતિમ-ર-અતી આક઼િરંવ્ વ ક઼દ્ બ-લગ્તુ મિનલ કિ-બરિ ઇ઼તિય્યા ૦
મેરી ઔરત તો બાંઝ હૈ ઔર મૈં બુળ્હાપે સે સૂખ જાને કી હાલત કો પહુંચ ગયા.
ક઼ાલા કઝ઼ાલિક ક઼ાલા રબ્બુકા હુવા અ઼લય્યા હય્યિનુંવ્ વ ક઼દ ખ઼-લક્તુકા
ફરમાયા, ઐસા હી હૈ, તેરે રબ ને ફરમાયા વો મુઝે આસાન હૈ ઔર મૈંને તો ઈસસે પેહલે તુઝે
મિન ક઼બ્લુ વ લમ તકુ શય્આ ૦ ક઼ાલા રબ્બિજ્અલ લીં આયહ્
ઉસ વક્ત બનાયા જબ તૂ કુછ ભી ન થા. અર્ઝ કી, અય મેરે રબ ! મુઝે કોઈ નિશાની દેદે,
ક઼ાલા આ-યતુકા અલ્લા તુકલ્લિમન નાસા સ઼લાસ઼ા લયાલિન સવિય્યા ૦
ફરમાયા, તેરી નિશાની યે હૈ કે તૂ તીન રાત દિન લોગોંસે કલામ ન કરે ભલા ચંગા હોકર.
ફ-ખ઼-રજા અ઼લા ક઼વ્મિહી મિનલ મિહ઼રાબિ ફ-અવ્હ઼ા ઇ-લય્હિમ અન
તો અપની કૌમ પર મસ્જિદ સે બાહર આયા તો ઉન્હેં ઈશારે સે કહા કે
સબ્બિહૂ બુક-રતંવ્ વ અ઼શિય્યા ૦ યા યહ઼્યા ખુઝ઼િલ કિતાબા બિ-કુવ્વહ્
સુબ્હો શામ તસ્બીહ કરતે રહો. અય યહયા કિતાબ મઝબૂત થામ,
વ આ-તય્નાહુલ હુક્મા સ઼બિય્યા ૦ વ હ઼નાનમ મિલ લદુન્ના વ ઝકાહ્
ઔર હમને ઉસે બચપન હી મેં નુબુવ્વત દી. ઔર અપની તરફ સે મેહરબાની ઔર સુથરાઈ,
વ કાના તક઼િય્યા ૦ વ બર્રમ બિ-વાલિદય્હિ વ લમ યકુન જબ્બારન
ઔર કમાલ ડર વાલા થા. ઔર અપને માં બાપ સે અચ્છા સુલૂક કરનેવાલા થા ઝબરદસ્ત
અ઼સિ઼ય્યા ૦ વ સલામુન અ઼-લય્હિ યવ્મા વુલિદા વ યવ્મા યમૂતુ વ યવ્મા
વ નાફરમાન ન થા. ઔર સલામતી હૈ ઉસ પર જિસદિન પૈદા હુવા ઔર જિસદિન મરેગા ઔર જિસદિન
યુબ્અ઼સુ હ઼ય્યા ૦ વઝ઼્કુર ફિલ કિતાબિ મરયમ ઇઝ઼િન્-ત-બઝ઼ત
ઝિન્દા ઉઠાયા જાએગા. ઔર કિતાબમેં મરિયમ કો યાદ કરો, જબ

مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۙ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ
حِجَابًا ۫ فَاَرْسَلْنَاۤ اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا
سَوِيًّا ۝ قَالَتْ اِنِّيْۤ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ
تَقِيًّا ۝ قَالَ اِنَّمَاۤ اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكِ ۖ لِاَهَبَ لَكِ غُلٰمًا
زَكِيًّا ۝ قَالَتْ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ
وَّلَمْ اَكُ بَغِيًّا ۝ قَالَ كَذٰلِكِ ۚ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ۚ
وَلِنَجْعَلَهٗۤ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۚ وَكَانَ اَمْرًا
مَّقْضِيًّا ۝ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ۝
فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۚ قَالَتْ يٰلَيْتَنِيْ
مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَّنْسِيًّا ۝ فَنَادٰىهَا مِنْ
تَحْتِهَاۤ اَلَّا تَحْزَنِيْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۝
وَهُزِّيْۤ اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا
جَنِيًّا ۝ فَكُلِيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا ۚ فَاِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ
الْبَشَرِ — منزل ٤

મિન અહલિહા મકાનન શરકિય્યા
અપને ઘર વાલોંસે પૂરબ કી તરફ એક જગહ અલગ ગઈ.
ફત્ત-ખ઼ઝ઼ત મિન દૂનિહિમ હિ઼જાબા
તો ઉનસે ઉધર એક પરદા કર લિયા,
ફ-અર્ સલ્નૉ ઇ-લય્ હા રૂ-હ઼ના
તો ઉસકી તરફ હમને અપના રૂહાની ભેજા
ફ-તમસ્સલ લહા બ-શરન સવિય્યા O
વો ઉસકે સામને એક તન્દુરુસ્ત આદમી કે રૂપ મેં ઝ઼ાહિર હુવા.
ક઼ાલત ઇન્ની અઊ઼ઝુ બિર રહમાનિ મિન્કા
બોલી, મૈં તુઝસે રહમાન કી પનાહ માંગતી હૂં
ઇન કુન્તા તકિ઼ય્યા O ક઼ાલા ઇન્નમૉ અના
અગર તુઝે ખુદા કા ડર હૈ. બોલા મૈં
રસૂલુ રબ્બિકિ લિ-અ-હબા લકિ ગુલામન ઝકિય્યા O ક઼ાલત અન્ના
તેરે રબ કા ભેજા હુવા હૂં કે મૈં તુઝે એક સુથરા બેટા દૂં. બોલી
યકૂનુ લી ગુલામુંવ્ વ લમ યમ્સસ્ની બ-શરુંવ્ વ લમ અકુ બગ઼િય્યા O
મેરે લળકા કહાં સે હોગા મુઝે તો કિસી આદમી ને હાથ ન લગાયા ન મૈં બદકાર હૂં.
ક઼ાલા કઝ઼ાલિક ૮ ક઼ાલા રબ્બુકિ હુવા અ઼લય્યા હય્યિન ૮ વ લિ-નજઅ઼-લહૂ
કહા, યૂંહી હૈ, તેરે રબ ને ફરમાયા હૈ કે યે મુઝે આસાન હૈ, ઔર ઈસલિએ કે હમ ઈસે
આ-યતલ લિન્નાસિ વ રહ઼-મતમ મિન્ના ૮ વ કાના અમ્રમ મક઼્દ઼િય્યા O
લોગોંકે વાસતે નિશાની કરેં ઔર અપની તરફસે એક રહમત, ઔર યે કામ ઠહેર ચુકા હૈ.
ફ-હ઼-મ-લત્હુ ફન્ત-બઝ઼ત બિહી મકાનન ક઼સિ઼ય્યા O ફ-અજા-અહલ
અબ મરિયમ ને ઉસે પેટ મેં લિયા ફિર ઉસે લિએ હુએ એક દૂર જગહ ચલી ગઈ. ફિર ઉસે
મખ઼ાદ઼ુ ઇલા જિઝ઼્ઇ઼ન નખ઼્લહ ૮ ક઼ાલત યા લય્-તની મિત્તુ ક઼બ્લા હાઝ઼ા
જનને કા દર્દ એક ખજૂર કી જળ મેં લે આયા, બોલી હાય ! કિસી તરહ મૈં ઈસસે પેહલે મર ગઈ હોતી
વ કુન્તુ નસ્યમ મન્સિય્યા O ફ-નાદાહા મિન તહ઼તિહૉ અલ્લા તહ઼-ઝની
ઔર ભૂલી બિસરી હો જાતી. તો ઉસે ઉસકે તલે સે પુકારા કે ગમ ન ખા
ક઼દ જ-અ઼લા રબ્બુકિ તહ઼-તકિ સરિય્યા O વ હુઝ઼્-ઝી ઇ-લય્કિ
બેશક તેરે રબ ને નીચે એક નહેર બહા દી હૈ. ઔર
બિ-જિઝ઼્ઇ઼ન નખ઼્લતિ તુસાક઼િત્ અ઼-લય્કિ રુ-તબન જનિય્યા O
ખજૂર કી જળ પકળકર અપની તરફ હિલા તુઝપર તાઝી પક્કી ખજૂરેં ગિરેંગી.
ફ-કુલી વશ્રબી વ ક઼ર્રી અ઼ય્-ના ૮ ફ-ઇમ્મા ત-રયિન્ના મિનલ
તૂ ખા ઔર પી ઔર આંખ ઠંડી રખ, ફિર અગર તૂ કિસી આદમી કો દેખે

الْبَشَرِ أَحَدًا ۙ فَقُولِيٓ إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ
أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾ فَأَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهٗ ۖ قَالُوا
يٰمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يٰٓأُخْتَ هٰرُونَ مَا كَانَ
أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَّمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ
إِلَيْهِ ۖ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ
إِنِّي عَبْدُ اللّٰهِ ۖ اٰتٰنِيَ الْكِتٰبَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَّجَعَلَنِي
مُبٰرَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ ۖ وَأَوْصٰنِي بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ
مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَّبَرًّا بِوَالِدَتِي ۫ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا
شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلٰمُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُّ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ
الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلّٰهِ أَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ
وَّلَدٍ ۙ سُبْحٰنَهٗ ۚ إِذَا قَضٰٓى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهٗ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللّٰهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هٰذَا

બ-શરિ અ-હદન ફ-ક઼ૂલી ઇન્ની
તો કેહ દેના મૈંને

નઝ઼રતુ લિર રહમાનિ સવ્-મન ફ-લન
રહમાન કા રોઝા માના હૈ તો આજ હરગિઝ

ઉકલ્લિમલ યવ્મા ઇન્સિય્યા O ફ-અતત્
કિસી આદમી સે બાત ન કરૂંગી. તો

બિહી ક઼વ્-મહા તહ઼મિલુહ ક઼ાલૂ યા
ઉસે ગોદમેં લે અપની કૌમ કે પાસ આઈ, બોલે અય

મર્-યમુ લક઼દ જિઅ્-તિ શય્અન
મરિયમ ! બેશક તૂને બહુત બુરી બાત કી.

ફરિય્યા O યા ઉખ઼્તા હારૂના મા કાના
અય હારૂન કી બહેન !

અબૂકિમ-રઅા સવ્ઇંવ્ વમા કાનત ઉમ્મુકિ બગ઼િય્યા O ફ-અશારત
તેરા બાપ બુરા આદમી ન થા ઔર ન તેરી માં બદકાર. ઈસપર મરિયમ ને બચ્ચે કી તરફ ઈશારા કિયા.

ઇલૈહ઼ ક઼ાલૂ કય્ફ઼ા નુકલ્લિમુ મન કાના ફિલ મહદિ સબિય્યા O ક઼ાલા
વો બોલે, હમ કૈસે બાત કરેં ઉસસે જો પાલને મેં બચ્ચા હૈ. બચ્ચે ને ફરમાયા

ઇન્ની અબ્દુલ્લાહ આતાનિયલ કિતાબા વ જ-અ-લની નબિય્યા O
મૈં હૂં અલ્લાહ કા બન્દા, ઉસને મુઝે કિતાબ દી ઔર મુઝે ગૈબ કી ખબરેં બતાનેવાલા (નબી) કિયા.

વ જ-અ-લની મુબા-રકન અય્ના મા કુન્તુ વ અવ્સાની બિસ સલાતિ
ઔર ઉસને મુઝે મુબારક કિયા મૈં કહીં હૂં, ઔર મુઝે નમાઝ વ ઝકાત કી તાકીદ ફરમાઈ

વઝ્-ઝકાતિ મા દુમ્તુ હ઼ય્યા O વ બર્-રમ બિ-વાલિ-દતી વ લમ યજ્અલ્ની
જબતક જિયૂં. ઔર અપની માં સે અચ્છા સુલૂક કરનેવાલા, ઔર મુઝે

જબ્બારન શક઼િય્યા O વસ્સલામુ અલય્યા યવ્મા વુલિદ્તુ વ યવ્મા
ઝબરદસ્ત બદબખ્ત ન કિયા. ઔર વહી સલામતી મુઝપર જિસદિન મૈં પૈદા હુવા ઔર જિસદિન

અમૂતુ વ યવ્મા ઉબ્અસુ હ઼ય્યા O ઝ઼ાલિકા ઈસબ્નુ મર્-યમ ક઼વ્-લલ
મરૂં ઔર જિસદિન ઝિન્દા ઉઠાયા જાઉં. યે હૈ ઈસા મરિયમ કા બેટા, સચ્ચી બાત

હ઼ક્કિલ લઝ઼ી ફીહિ યમ્તરૂન O મા કાના લિલ્લાહિ અંય્ યત્તખિઝ઼ા
જિસમેં શક કરતે હૈં. અલ્લાહકો લાયક નહીં કે કિસીકો અપના બચ્ચા ઠેહરાએ

મિંવ્ વ-લદિન સુબ્હ઼ાનહૂ ઇઝ઼ા ક઼દ઼ા અમ્રન ફ-ઇન્નમા યક઼ૂલુ લહૂ
પાકી હૈ ઉસકો, જબ કિસી કામકા હુકમ ફરમાતા હૈ તો યૂંહી કે ઉસસે ફરમાતા હૈ હો જાઓ

કુન ફ-યકૂન O વ ઇન્નલ્લાહા રબ્બી વ રબ્બુકુમ ફઅ્-બુદૂહ હાઝ઼ા
વો ફૌરન હો જાતા હૈ. ઔર ઈસા ને કહા બેશક અલ્લાહ રબ હૈ મેરા ઔર તુમ્હારા તો ઉસકી બન્દગી કરો, યે

صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ۝٣٦ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنۢ بَيْنِهِمْ ۚ
فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِن مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝٣٧ أَسْمِعْ
بِهِمْ وَأَبْصِرْ ۙ يَوْمَ يَأْتُونَنَا ۖ لَٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي
ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝٣٨ وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ
الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝٣٩ إِنَّا نَحْنُ
نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ۝٤٠ وَاذْكُرْ
فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ ۚ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ۝٤١
إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
وَلَا يُغْنِي عَنكَ شَيْئًا ۝٤٢ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ
الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ۝٤٣
يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ ۖ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ
عَصِيًّا ۝٤٤ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَن يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ
الرَّحْمَٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ۝٤٥ قَالَ أَرَاغِبٌ أَنتَ

સિરાતુમ મુસ્તકીમ ○ ફખ્ત-લફલ
રાહ સીધી હૈ. ફિર
અહ્ઝાબુ મિમ બયનિહિમ ج ફ-વયલુલ
જમાઅતેં આપસમેં મુખ્તલિફ હો ગઈ, તો ખરાબી હૈ
લિલ્લઝીના ક-ફરૂ મિમ મશહદિ યવ્મિન
કાફિરોં કે લિએ એક બળે દિન કી હાઝિરી સે.
અઝીમ ○ અસ્મિઅ્ બિહિમ વ અબ્સિર ۷
કિતના સુનેંગે ઔર કિતના દેખેંગે,
યવ્મા યઅ્-તૂ-નના લાકિનિઝ ઝાલિમૂનલ
જિસદિન હમારે પાસ હાઝિર હોંગે મગર આજ ઝાલિમ
યવ્મ ફી દલાલિમ મુબીન ○ વ
ખુલી ગુમરાહી મેં હૈં. ઔર
અન્ઝિર્હુમ યવ્-મલ હસ્-રતિ ઇઝ કુદિયલ અમ્ર ۘ વ હુમ ફી
ઉન્હેં ડર સુનાઓ પછતાવે કે દિન કા જબ કામ હો ચુકેગા, ઔર વો
ગફ-લતિંવ્ વહુમ લા યુઅ્-મિનૂન ○ ઇન્ના નહ્નુ નરિસુલ અર્દા વ મન
ગફલત મેં હૈં ઔર નહીં માનતે. બેશક ઝમીન ઔર જો કુછ ઉસપર હૈ સબકે વારિસ હમ હોંગે
અ-લયહા વ ઇ-લયના યુર-જઊન ع વઝ્કુર ફિલ કિતાબિ ઇબ્રાહીમ ۘ
ઔર વો હમારી હી તરફ ફિરેંગે. ઔર કિતાબ મેં ઈબ્રાહીમ કો યાદ કરો,
ઇન્નહૂ કાના સિદ્-દીકન નબિય્યા ○ ઇઝ કાલા લિ-અબીહિ યા
બેશક વો સિદ્દીક થા (નબી) ગૈબ કી ખબરેં બતાતા. જબ અપને બાપ સે બોલા અય
અ-બતિ લિમા તઅ્-બુદુ માલા યસ્મઉ વલા યુબ્સિરુ વલા યુગ્ની અન્કા
મેરે બાપ ક્યૂં ઐસેકો પૂજતા હૈ જો ન સુને ન દેખે ઔર ન કુછ તેરે કામ આએ.
શયઆ ○ યા આ-બતિ ઇન્ની કદ જા-અની મિનલ ઇલ્મિ માલમ
અય મેરે બાપ ! બેશક મેરે પાસ વો ઈલ્મ આયા જો તુઝે ન આયા
યઅ્-તિકા ફત્તબિઅ્-ની અહદિકા સિરાતન સવિય્યા ○ યા અ-બતિ લા
તો તૂ મેરે પીછે ચલા આ મૈં તુઝે સીધી રાહ દિખાઉં. અય મેરે બાપ !
તઅ્-બુદિશ શયતાન ط ઇન્નશ શયતાના કાના લિર રહ્માનિ અસિય્યા ○
શૈતાન કા બન્દા ન બન, બેશક શૈતાન રહમાન કા નાફરમાન હૈ.
યા અ-બતિ ઇન્ની અખાફુ અંય્ યમસ્સકા અઝાબુમ મિનર રહ્માનિ
અય મેરે બાપ ! મૈં ડરતા હૂં કે તુઝે રહમાન કા કોઈ અઝાબ પહુંચે
ફ-તકૂના લિશ શયતાનિ વલિય્યા ○ કાલા અ-રાગિબુન અન્તા
તો તૂ શૈતાન કા રફીક હો જાએ. બોલા ક્યા તૂ

عَنْ اٰلِهَتِيْ يٰۤاِبْرٰهِيْمُ ۚ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ
وَاهْجُرْنِيْ مَلِيًّا ۝ قَالَ سَلٰمٌ عَلَيْكَ ۚ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّيْ
اِنَّهٗ كَانَ بِيْ حَفِيًّا ۝ وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُوْنَ مِنْ
دُوْنِ اللّٰهِ وَاَدْعُوْا رَبِّيْ ۖ عَسٰٓى اَلَّآ اَكُوْنَ بِدُعَاۗءِ
رَبِّيْ شَقِيًّا ۝ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ ۙ وَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۭ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۝
وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِّنْ رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ
عَلِيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مُوْسٰٓى ۡ اِنَّهٗ كَانَ
مُخْلَصًا وَّكَانَ رَسُوْلًا نَّبِيًّا ۝ وَنَادَيْنٰهُ مِنْ جَانِبِ
الطُّوْرِ الْاَيْمَنِ وَقَرَّبْنٰهُ نَجِيًّا ۝ وَوَهَبْنَا لَهٗ مِنْ رَّحْمَتِنَآ
اَخَاهُ هٰرُوْنَ نَبِيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ اِسْمٰعِيْلَ ۡ
اِنَّهٗ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُوْلًا نَّبِيًّا ۝ وَكَانَ
يَاْمُرُ اَهْلَهٗ بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ ۠ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهٖ

અ઼ન આલિ-હતી યા ઇબ્રાહીમ ج લ-ઇલ્લમ
મેરે ખુદાઓં સે મુંહ ફેરતા હૈ અય ઈબ્રાહીમ, બેશક અગર
તન્તહિ લ-અરજુમન્નક઼ા વહજુર્ની
તૂ બાઝ ન આયા તો મૈં તુઝે પથરાવ કરૂંગા ઔર મુઝસે
મલિય્યા ○ ક઼ાલ઼ા સલામુન અ઼-લય્ક઼ા ج
ઝમાનએદરાઝતકબેઈલાકાહોજા. કહા, બસ તુઝે સલામ હૈ,
સ-અસ્તગ઼્ફિરુ લક઼ા રબ્બી ط ઇન્નહૂ કાના
કરીબહૈકેમૈંતેરેલિએઅપનેરબસેમુઆફીમાંગૂંગા, બેશક વો
બી-હ઼ફિય્યા ○ વ અઅ઼-તઝિલુકુમ વમા તદઊ઼ના
મુઝપર મેહરબાન હૈ. ઔર મૈં એક કિનારે હોજાઉંગા તુમસે ઔર ઉન સબસે
મિન દૂનિલ્લાહિ વ અદઊ઼ રબ્બી ز ج
જિનકો અલ્લાહકે સિવા પૂજતે હો ઔર અપને રબ કો પૂજૂંગા,
અ઼સા અલ્લા અકૂના બિ-દુઆ઼ઇ રબ્બી શક઼િય્યા ○ ફ-લમ્મઅ્-ત-ઝ-લહુમ
કરીબ હૈ કે મૈં અપને રબ કી બન્દગી સે બદબખ્ત ન હૂં. ફિર જબ ઉનસે
વમા યઅ઼-બુદૂના મિન દૂનિલ્લાહિ ۙ વહબ્ના લહૂ ઇસ્હ઼ાક઼ા વ યઅ઼-કૂબ ط
ઔર અલ્લાહ કે સિવા ઉનકે મા'બૂદોં સે કિનારા કર ગયા હમને ઉસે ઈસહાક ઔર યા'કૂબ અતા કિએ,
વ કુલ્લન જઅ઼લ્ના નબિય્યા ○ વ વહબ્ના લહુમ મિર રહ઼-મતિના
ઔર હર એક કો ગૈબ કી ખબરેં બતાનેવાલા નબી કિયા. ઔર હમને ઉન્હેં અપની રહમત અતા કી
વ જઅ઼લ્ના લહુમ લિસાના સિ઼દકિન અ઼લિય્યા ع વઝ઼્કુર ફિલ કિતાબિ
ઔર ઉનકે લિએ સચ્ચી બુલન્દ નામ-વરી રખ્ખી. ઔર કિતાબમેં
મૂસા ز ઇન્નહૂ કાના મુખ્લસ઼ંવ્ વ કાના રસૂલન નબિય્યા ○ વ નાદય્નાહુ
મૂસા કો યાદ કરો બેશક વો ચુના હુવા થા ઔર રસૂલ થા ગૈબકી ખબરેં બતાને વાલા. ઔર ઉસે હમને
મિન જાનિબિત઼ તૂરિલ્ અય્-મનિ વ ક઼ર્-રબ્નાહુ નજિય્યા ○ વ વહબ્ના લહૂ
તૂર કી દાહિની જાનિબ સે નિદા ફરમાઈ ઔર ઉસે અપના રાઝ કેહને કો કરીબ કિયા. ઔર
મિર્ રહ઼-મતિના અખ઼ાહુ હારૂના નબિય્યા ○ વઝ઼્કુર ફિલ કિતાબિ
અપની રહમત સે ઉસકા ભાઈ હારૂન અતા કિયા (ગૈબકી ખબરેં બતાનેવાલા) નબી. ઔર કિતાબ મેં
ઇસ્માઈલા ز ઇન્નહૂ કાના સ઼ાદિક઼લ વઅ઼-દિ વ કાના રસૂલન નબિય્યા ع વ
ઈસમાઈલ કો યાદ કરો, બેશક વો વા'દે કા સચ્ચા થા ઔર રસૂલ થા ગૈબ કી ખબરેં બતાતા. ઔર
કાના યઅ્-મુરુ અહ-લહૂ બિસ઼ સ઼લાતિ વઝ્-ઝકાતિ ص વ કાના ઇન્દ઼ા રબ્બિહી
અપને ઘર વાલોંકો નમાઝ ઔર ઝકાત કા હુકમ દેતા, ઔર અપને રબ કો પસન્દ થા.

مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ اِدْرِيْسَ ۡ اِنَّهٗ كَانَ صِدِّيْقًا
نَّبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَّرَفَعْنٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ مِنْ ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ
وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ ۡ وَّمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيْمَ
وَاِسْرَآءِيْلَ ۡ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا ۭ اِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِمْ اٰيٰتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوْا سُجَّدًا وَّبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ فَخَلَفَ
مِنْۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا
الشَّهَوٰتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ
شَيْـًٔا ﴿٦٠﴾ جَنّٰتِ عَدْنِ ِۨ الَّتِيْ وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهٗ بِالْغَيْبِ
اِنَّهٗ كَانَ وَعْدُهٗ مَاْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا اِلَّا
سَلٰمًا ۭ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيْهَا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ
الْجَنَّةُ الَّتِيْ نُوْرِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾

મરદ઼િય્યા ○ વઝ઼્કુર ફ઼િલ કિતાબિ ઇદ્રીસ ۡ
ઔર કિતાબમેં ઇદરીસ કો યાદ કરો,
ઇન્નહૂ કાના સિદ્-દીક઼ન નબિય્યા ○
બેશક વો સિદ્દીક થા ગૈબ કી ખબરેં દેતા.
વ ર-ફ઼અ્-નાહુ મકાનન અ઼લિય્યા ○
ઔર હમને ઉસે બુલન્દ મકાન પર ઉઠા લિયા.
ઉલાઇકલ લઝ઼ીના અન્અ઼મલ્લાહુ
યે હૈં જિન પર અલ્લાહને એહસાન કિયા
અ઼-લય્હિમ મિનન નબિય્યીના મિન
ગૈબકી ખબરેં બતાને વાલોં મેંસે
ઝ઼ુર્રિય્યતિ આદમ ۡ વ મિમ્મન હ઼મલ્ના
આદમ કી ઔલાદ સે, ઔર ઉનમેં જિનકો હમને
મઅ઼ા નુહિંવ્ ۡ વ મિન ઝ઼ુર્રિય્યતિ ઇબ્રાહીમા વ ઇસ્રાઈલા ۡ વ મિમ્મન
નૂહ કે સાથ સવાર કિયા થા, ઔર ઇબ્રાહીમ ઔર યા'કૂબ કી ઔલાદ સે, ઔર ઉનમેંસે
હ-દય્ના વજતબય્ના ۭ ઇઝ઼ા તુત્લા અ઼લય્હિમ આયાતુર રહ઼માનિ ખ઼ર્રૂ
જિન્હેં હમને રાહ દિખાઈ ઔર ચુન લિયા, જબ ઉનપર રહમાન કી આયતેં પઢી જાતીં ગિર પડતે
સુજ્જદંવ્ વ બુકિય્યા (સજદહ) ○ ફ-ખ઼-લફ઼ મિમ બઅ્-દિહિમ ખ઼લ્ફુન અદાઉસ્
સજદા કરતે ઔર રોતે. તો ઉનકે બાદ ઉનકી જગહ વો ના-ખલફ આએ જિન્હોંને નમાઝેં ગંવાઈ
સલાતા વત્-તબઉ઼શ શ-હવાતિ ફ-સવ્ફ઼ા યલ્ક઼વ્ના ગ઼ય્યા ○ ઇલ્લા મન તાબા
ઔર અપની ખ્વાંહિશોં કે પીછે હુએ તો અન્કરીબ વો દોઝખ મેં ગય્ય કા જંગલ પાએંગે. મગર જો તાઈબ હુએ
વ આ-મના વ અ઼મિલા સ઼ાલિહન ફ-ઉલાઇકા યદ્ખુલૂનલ જન્નતા વલા
ઔર ઈમાન લાએ ઔર અચ્છે કામ કિએ તો યે લોગ જન્નતમેં જાએંગે ઔર
યુઝ઼્-લમૂના શય્આ ○ જન્નાતિ અ઼દનિનિલ લતી વ-અ઼દર રહ઼માનુ ઇ઼બા-દહૂ
ઇન્હેં કુછ નુકસાન ન દિયા જાએગા. બસને કે બાગ જિનકા વા'દા રહમાન ને અપને બન્દોંસે
બિલ ગ઼ૈબ ۭ ઇન્નહૂ કાના વઅ્-દુહૂ મઅ્-તિય્યા ○ લા યસ્મઊ઼ના ફ઼ીહા
ગૈબમેં કિયા, બેશક ઉસકા વા'દા આનેવાલા હૈ. વો ઉસમેં કોઈ બેકાર બાત ન સુનેંગે
લગ઼્વન ઇલ્લા સલામા ۭ વ લહુમ રિઝ઼્કુહુમ ફ઼ીહા બુક-રતંવ્ વ અ઼શિય્યા ○
મગર સલામ, ઔર ઉન્હેં ઉસમેં ઉનકા રિઝક હૈ સુબ્હો શામ.
તિલ્કલ જન્નતુલ લતી નૂરિસુ મિન ઇ઼બાદિના મન કાના તક઼િય્યા ○
યે વો બાગ હૈ જિસકા વારિસ હમ અપને બન્દોં મેંસે ઉસે કરેંગે જો પરહેઝગાર હૈ.

وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ ۚ لَهٗ مَا بَيْنَ اَيْدِيْنَا وَمَا
خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝٦٤ رَبُّ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
لِعِبَادَتِهٖ ؕ هَلْ تَعْلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ۝٦٥ وَيَقُوْلُ الْاِنْسَانُ
ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ اُخْرَجُ حَيًّا ۝٦٦ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ
اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ۝٦٧ فَوَرَبِّكَ
لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِيْنَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ
جِثِيًّا ۝٦٨ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيْعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى
الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ۝٦٩ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِيْنَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا
صِلِيًّا ۝٧٠ وَاِنْ مِّنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا
مَّقْضِيًّا ۝٧١ ثُمَّ نُنَجِّى الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّنَذَرُ الظّٰلِمِيْنَ
فِيْهَا جِثِيًّا ۝٧٢ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا ۙ اَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ خَيْرٌ

مَّقَامًا — منزل ۴

વમા ન-તનઝ્-ઝલુ ઇલ્લા બિ-અમ્રિ
(ઔર જિબ્રીલ ને મહબૂબ સે અર્ઝ કી) હમ ફરિશ્તે નહીં ઉતરતે મગર હુઝૂર કે

રબ્બિક ج લહૂ મા બય્‌ના અય્‌દીના
રબ કે હુકમ સે, ઉસીકા હે જો હમારે આગે હે

વમા ખલ્ફના વમા બય્‌ના ઝાલિક ج
ઔર જો હમારે પીછે ઔર જો ઉસકે દરમિયાન હે,

વમા કાના રબ્બુકા નસિય્યા ۝ રબ્બુસ
ઔર હુઝૂર કા રબ ભૂલને વાલા નહીં.

સમાવાતિ વલ અરદિ વમા બય્‌-નહુમા
આસમાનોં ઔર ઝમીન ઔર જો કુછ ઉનકે બીચમેં હે સબકા માલિક,

ફઅ-બુદહુ વસ્તબિર લિ-ઇબા-દતિહ ط
તો ઉસે પૂજો ઔર ઉસકી બન્દગી પર સાબિત રહો,

હલ તઅ-લમુ લહૂ સમિય્યા ۝ વ યકૂલુલ ઇન્સાનુ અ-ઇઝા મા મિત્તુ
ક્યા ઉસકે નામકા દૂસરા જાનતે હો. ઔર આદમી કેહતા હૈ ક્યા જબ મૈં મર જાઉંગા

લ-સવ્‌ફા ઉખ્‌રજુ હય્યા ۝ અ-વલા યઝ્‌ઝકુરુલ ઇન્સાનુ અન્ના ખ-લક્નાહુ
તો ઝરૂર અન્કરીબ જિલાકર નિકાલા જાઉંગા, ઔર ક્યા આદમી કો યાદ નહીં કે હમને

મિન કબ્લુ વ લમ યકુ શય્‌આ ۝ ફ-વ-રબ્બિકા લ-નહશુરન્નહુમ
ઇસસે પેહલે ઉસે બનાયા ઔર વો કુછ ન થા. તો તુમ્હારે રબ કી કસમ હમ ઉન્હેં

વશ્શયાતીના સુમ્મા લ-નુહ્‌દિરન્નહુમ હવ્‌લા જહન્નમા જિસિય્યા ۝
ઔર શૈતાનોં સબકો ઘેર લાએંગે ઔર ઉન્હેં દોઝખ કે આસપાસ હાઝિર કરેંગે ઘુટનોં કે બલ ગિરે.

સુમ્મા લ-નન્ઝિઅન્ના મિન કુલ્લિ શી-અતિન અય્યુહુમ અશદ્‌-દુ અલર
ફિર હમ હર ગિરોહ સે નિકાલેંગે જો ઉનમેં રહમાન પર સબસે ઝિયાદા

રહમાનિ ઇતિય્યા ۝ સુમ્મા લ-નહ્‌નુ અઅ-લમુ બિલ્લઝીના હુમ અવ્‌લા બિહા
બેબાક હોગા. ફિર હમ ખૂબ જાનતે હૈં જો ઉસ આગમેં ભૂનને કે ઝિયાદા લાઇક હૈં.

સિલિય્યા ۝ વ ઇમ મિન્કુમ ઇલ્લા વારિદુહા ج કાના અલા રબ્બિકા હત્મમ
ઔર તુમમેં કોઈ ઐસા નહીં જિસકા ગુઝર દોઝખ પર ન હો, તુમ્હારે રબ કે ઝિમ્મે પર યે ઝરૂર

મક્દિય્યા ۝ સુમ્મા નુનજ્જિલ લઝીનત ત-કવ્ વ ન-ઝરુઝ્ ઝાલિમીના
ઠેહરી હુઈ બાત હૈ. ફિર હમ ડર વાલોંકો બચા લેંગે ઔર ઝાલિમોં કો ઉસમેં છોળ દેંગે

ફીહા જિસિય્યા ۝ વ ઇઝા તુત્લા અ-લય્‌હિમ આયાતુના બય્યિનાતિન
ઘુટનોં કે બલ ગિરે. ઔર જબ ઉનપર હમારી રૌશન આયતેં પળ્હી જાતી હૈં

કાલલ લઝીના ક-ફરૂ લિલ્લઝીના આ-મનૂ ۷ અય્યુલ ફરી-કય્‌નિ ખયરુમ
કાફિર મુસલમાનોં સે કેહતે હૈં કૌનસે ગિરોહ કા મકાન અચ્છા

مَّقَامًا وَّاَحْسَنُ نَدِيًّا ۝٧٣ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ
هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَّرِءْيًا ۝٧٤ قُلْ مَنْ كَانَ فِى الضَّلٰلَةِ
فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا ۚ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ
اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَ ؕ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ
شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضْعَفُ جُنْدًا ۝٧٥ وَيَزِيْدُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ
اهْتَدَوْا هُدًى ؕ وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ
رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ مَّرَدًّا ۝٧٦ اَفَرَءَيْتَ الَّذِىْ كَفَرَ
بِاٰيٰتِنَا وَقَالَ لَاُوْتَيَنَّ مَالًا وَّوَلَدًا ۝٧٧ اَطَّلَعَ الْغَيْبَ
اَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ۝٧٨ كَلَّا ؕ سَنَكْتُبُ مَا
يَقُوْلُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝٧٩ وَّنَرِثُهُ مَا
يَقُوْلُ وَيَاْتِيْنَا فَرْدًا ۝٨٠ وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً
لِّيَكُوْنُوْا لَهُمْ عِزًّا ۝٨١ كَلَّا ؕ سَيَكْفُرُوْنَ بِعِبَادَتِهِمْ
وَيَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۝٨٢ اَلَمْ تَرَ اَنَّآ اَرْسَلْنَا ع ٥ ١٤ ٨

મકામંવ્ વ અહ-સનુ નદિય્યા ○ વ કમ
ઔર મજિલસ બેહતર હૈ. ઔર
અહ-લક્ના કબ્લહુમ મિન કર્નિન હુમ
હમને ઉનસે પેહલે કિતની સંગતેં ખપા દીં કે વો
અહ-સનુ અસાસંવ્ વ રિઅ-યા ○ કુલ મન
ઉનસે ભી સામાન વ નુમૂદ મેં બેહતર થે. તુમ ફરમાઓ,
કાના ફિદ દલા-લતિ ફલ-યમ્દુદ લહુર
જો ગુમરાહી મેં હો તો ઉસે
રહમાનુ મદ્-દા ૃ હત્તા ઇઝા ર-અવ્ મા
રહમાન ખૂબ ઢીલ દે યહાં તક કે જબ વો દેખેં વો ચીઝ
યૂ-અદૂના ઇમ્મલ અઝાબા વ ઇમ્મસ
જિસકા ઉન્હેં વા'દા દિયા જાતા હૈ યા તો અઝાબ યા
સાઅહ ط ફ-સ-યઅ-લમૂના મન હુવા શર્રુમ મકાનંવ્ વ અદ્-અફુ જુન્દા ○
કયામત, તો અબ જાન લેંગે કે કિસકા બુરા દરજા હૈ ઔર કિસકી ફૌજ કમઝોર.
વ યઝીદુલ્લાહુલ લઝીનહ્-તદવ્ હુદા ط વલ બાકિયાતુસ સાલિહાતુ ખયરુન
ઔર જિન્હોંને હિદાયત પાઈ અલ્લાહ ઉન્હેં ઔર હિદાયત બઢાએગા, ઔર બાકી રેહનેવાલી નેક બાતોં
ઇન્દા રબ્બિકા સવાબંવ્ વ ખયરુમ મરદ્-દા ○ અ-ફ-રઅય્-તલ લઝી
કા તેરે રબ કે યહાં સબસે બેહતર સવાબ ઔર સબસે ભલા અન્જામ. તો ક્યા તુમને ઉસે દેખા જો
ક-ફરા બિ-આયાતિના વ કાલા લ-ઊ-તયન્ના માલંવ્ વ વ-લદા ૃ
હમારી આયતોંસે મુન્કિર હુવા ઔર કેહતા હૈ મુઝે ઝરૂર માલ વ ઔલાદ મિલેંગે.
અત્ત-લઅલ ગયબા અમિત ત-ખઝા ઇન્દર રહમાનિ અહ્દા ૃ કલ્લા ط
ક્યા ગૈબ કો ઝાંક આયા હૈ યા રહમાન કે પાસ કોઈ કરાર રખ્ખા હૈ. હરગિઝ નહીં,
સ-નક્તુબુ મા યકૂલુ વ નમુદ્-દુ લહૂ મિનલ અઝાબિ મદ્-દા ૃ વ નરિસુહૂ
અબ હમ લિખ રખ્ખેંગે જો વો કેહતા હૈ ઔર ઉસે ખૂબ લમ્બા અઝાબ દેંગે. ઔર
મા યકૂલુ વ યઅ-તીના ફર્દા ○ વત્ત-ખઝૂ મિન દૂનિલ્લાહિ આલિ-હતલ
જો ચીઝેં કેહ રહા હૈ ઉનકે હમીં વારિસ હોંગે ઔર હમારે પાસ અકેલા આએગા ઔર અલ્લાહ કે સિવા
લિ-યકૂનૂ લહુમ ઇઝ્-ઝા ૃ કલ્લા ط સ-યક્ફુરૂના બિ-ઇબા-દતિહિમ વ
ઔર ખુદા બના લિએ કે વો ઉન્હેં ઝોર દેં. હરગિઝ નહીં, કોઈ દમ જાતા હૈ કે વો ઉનકી બન્દગી સે મુન્કિર
યકૂનૂના અ-લય્હિમ દિદ્-દા ૃ અ-લમ તરા અન્ના અર્-સલ્નશ
હોંગે ઔર ઉનકે મુખાલિફ હો જાએંગે. ક્યા તુમને ન દેખા કે હમને

الشَّيٰطِيْنَ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ تَؤُزُّهُمْ اَزًّا ۝ فَلَا تَعْجَلْ
عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۝ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِيْنَ اِلَى
الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ۝ وَّنَسُوْقُ الْمُجْرِمِيْنَ اِلٰى جَهَنَّمَ وِرْدًا ۝
لَا يَمْلِكُوْنَ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ
عَهْدًا ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ۝ لَقَدْ جِئْتُمْ
شَيْئًا اِدًّا ۝ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ
الْاَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۝ اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ۝
وَمَا يَنْبَغِيْ لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا ۝ اِنْ كُلُّ مَنْ فِي
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِلَّا اٰتِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ۝ لَقَدْ اَحْصٰىهُمْ
وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝ وَكُلُّهُمْ اٰتِيْهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ۝ اِنَّ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ
وُدًّا ۝ فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِيْنَ
وَتُنْذِرَ بِهٖ قَوْمًا لُّدًّا ۝ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ ؕ

શયાતીના અ-લલ કાફિરીના તઉઝ્‌-ઝુહુમ
કાફિરોં પર શૈતાન ભેજે કે વો ઉન્હેં ખૂબ ઉછાલતે હૈં.
અઝ્-ઝા ૦ ફલા તઅ્-જલ અ-લય્હિમ ط
તો તુમ ઉનપર જલ્દી ન કરો,
ઇન્નમા નઉદ્દુ લહુમ અદ્-દા ૦ યવ્મા
હમ તો ઉનકી ગિન્તી પૂરી કરતે હૈં. જિસદિન
નહશુરુલ મુત્તકીના ઇલર રહમાનિ વફ્દા ૦
હમ પરહેઝગારોં કો રહમાન કી તરફ લે જાએંગે મેહમાન બનાકર.
વ નસૂકુલ મુજ્રિમીના ઇલા જહન્નમા
ઔર મુજ્રિમોં કો જહન્નમ કી તરફ હાંકેંગે
વિર્દા ૦ લા યમ્લિકૂનશ શફા-અતા
પ્યાસે. લોગ શફાઅત કે માલિક નહીં
ઇલ્લા મનિત ત-ખઝા ઇન્દર રહમાનિ અહ્દા ૦ વ કાલુત ત-ખઝર
મગર વહી જિન્હોંને રહમાન કે પાસ કરાર રખ્ખા હૈ. ઔર કાફિર બોલે
રહમાનુ વ-લદા ૦ લ-કદ જિઅ્-તુમ શય્-અન ઇદ્-દા ૦ તકાદુસ સમાવાતુ
રહમાન ને ઔલાદ ઇખ્તિયાર કી. બેશક તુમ હદ કી ભારી બાત લાએ. કરીબ હૈ કે આસમાન
ય-તફત્તર્ના મિન્હુ વ તન્શક્-કુલ અરદુ વ તખિર્રુલ જિબાલુ હદ્-દા ૦
ઉસસે ફટ પળેં ઔર ઝમીન શક હો જાએ ઔર પહાળ ગિર જાએં ઢહ કર.
અન દ-અવ્ લિર રહમાનિ વ-લદા ૦ વમા યમ્બગી લિર રહમાનિ અંય્
ઇસપર કે ઉન્હોંને રહમાન કે લિએ ઔલાદ બતાઇ. ઔર રહમાન કે લાઇક નહીં કે
યત્તખિઝા વ-લદા ૦ ઇન કુલ્લુ મન ફિસ સમાવાતિ વલ અરદિ ઇલ્લા
ઔલાદ ઇખ્તિયાર કરે. આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં જિતને હૈં
આતિર રહમાનિ અબ્દા ૦ લ-કદ અહ-સાહુમ વ અદ્-દહુમ અદ્-દા ૦ વ
સબ ઉસકે હુઝૂર બન્દે હોકર હાઝિર હોંગે. બેશક વો ઉનકા શુમાર જાનતા હૈ ઔર ઉનકો એક એક કરકે ગિન રખ્ખા હૈ. ઔર
કુલ્લુહુમ આતીહિ યવ્-મલ કિયા-મતિ ફર્દા ૦ ઇન્નલ લઝીના આ-મનૂ
ઉનમેં હર એક રોઝે કયામત ઉસકે હુઝૂર અકેલા હાઝિર હોગા. બેશક વો જો ઈમાન લાએ
વ અમિલુસ સાલિહાતિ સ-યજ્અલુ લ-હુમુર રહમાનુ વુદ્-દા ૦ ફ-ઇન્નમા
ઔર અચ્છે કામ કિએ અન્કરીબ ઉનકે લિએ રહમાન મુહબ્બત કર દેગા. તો હમને
યસ્સર્નાહુ બિ-લિસાનિકા લિ-તુબશ્શિરા બિહિલ મુત્તકીના વ તુન્ઝિરા
યે કુરઆન તુમ્હારી ઝબાન મેં યૂંહી આસાન ફરમાયા કે તુમ ઇસસે ડર વાલોં કો ખુશખબરી દો ઔર
બિહી કવ્-મલ લુદ્-દા ૦ વ કમ અહ-લક્ના કબ્લહુમ મિન કર્નિ ط
ઝગળાલૂ લોગોં કો ઇસસે ડર સુનાઓ. ઔર હમને ઉનસે પેહલે કિતની સંગતેં ખપાઇ

هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۝۹۸

(۲۰) سُوْرَةُ طٰهٰ مَكِّيَّةٌ (۴۵) — اٰياتها ۱۳۵ — رُكوعاتها ۸

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

طٰهٰ ۝۱ مَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰٓى ۝۲ اِلَّا تَذْكِرَةً
لِّمَنْ يَّخْشٰى ۝۳ تَنْزِيْلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ
الْعُلٰى ۝۴ اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ۝۵ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِى الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ۝۶ وَاِنْ
تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰى ۝۷ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ۝۸ وَهَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ۝۹
اِذْ رَاٰ نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْٓا اِنِّيْٓ اٰنَسْتُ نَارًا
لَّعَلِّيْٓ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۝۱۰
فَلَمَّآ اَتٰىهَا نُوْدِيَ يٰمُوْسٰى ۝۱۱ اِنِّيْٓ اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ
نَعْلَيْكَ ۚ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝۱۲ وَاَنَا اخْتَرْتُكَ

હલ તુહિસ્સુ મિન્હુમ મિન અ-હદિન
ક્યા તુમ ઉનમેં કિસીકો દેખતે હો
અવ્ તસ્મઉ લહુમ રિકઝા ૯૮
યા ઉનકી ભનક સુનતે હો

સૂરતુત તાહા

મક્કી હે, ઈસમેં (૧૩૫) આયતેં ઔર (૮) રુકૂઅ હૈં

બિસ્મિલ્લા હિર્રહમા નિર્રહીમ ○

અલ્લાહકે નામસે શુરૂઅ જો નિહાયત મેહરબાન રહમવાલા

તાહા ૧ મૉ અન્ઝલ્ના અ-લય્કલ
અય મહબૂબ હમને તુમપર યે કુરઆન ઈસલિએ
કુરઆના લિ-તશ્કા ૨ ઇલ્લા તઝ્કિ-રતલ
ન ઉતારા કે તુમ મુશક્કત મેં પળો. હાં ઉસકો નસીહત
લિ-મંય્ યખ્શા ૩ તન્ઝીલમ મિમ્મન ખ-લકલ અર્દ્દા વસ્સમાવાતિલ
જો ડર રખતા હો. ઉસકા ઉતારા હુવા જિસને ઝમીન ઔર ઉંચે આસમાન બનાએ.
ઉલા ૪ અર રહ્માનુ અ-લલ અરશિસ્-તવા ○ લહૂ માફિસ સમાવાતિ વ
વોબળી મહેર વાલા ઉસને અર્શ પર ઈસ્તિવા ફરમાયા જૈસા ઉસકી શાન કે લાયક હૈ. ઉસકા હે જો કુછ આસમાનોંમેં હે ઔર
માફિલ અરદિ વમા બય્-નહુમા વમા તહ-તસ્ સરા ○ વ ઇન તજ્હર બિલ
જો કુછ ઝમીન મેં ઔર જો કુછ ઉનકે બીચમેં ઔર જો કુછ ઈસ ગીલી મિટ્ટી કે નીચે હૈ. ઔર અગર તૂ બાત
કવ્લિ ફ-ઇન્નહૂ યઅ-લમુસ સિર્રા વ અખ્ફા ○ અલ્લાહુ લૉ ઇલાહા
પુકારકર કહે તો વો તો ભેદ કો જાનતા હૈ ઔર ઉસે જો ઉસસે ભી ઝિયાદા છુપા હૈ. અલ્લાહ, કે ઉસકે સિવા કિસીકી
ઇલ્લા હૂ ૮ લહુલ અસ્માઉલ હુસ્ના ○ વ હલ અતાકા હદીસુ મૂસા ૯ ઇઝ
બન્દગી નહીં, ઉસીકે હૈં સબ અચ્છે નામ. ઔર કુછ તુમ્હેં મૂસા કી ખબર આઈ. જબ
રઆ નારન ફ-કાલા લિ-અહલિહિમ્-કુસૂ ઇન્ની આનસ્તુ નારલ લ-અલ્લી
ઉસને એક આગ દેખી તો અપની બીબી સે કહા, ઠેહરો મુઝે એક આગ નઝર પળી હે શાયદ
આતીકુમ મિન્હા બિ-ક-બસિન અવ્ અજિદુ અ-લન નારિ હુદા ○
મૈં તુમ્હારે લિએ ઉસમેંસે કોઈ ચિંગારી લાઉં યા આગ પર રાસતા પાઉં.
ફ-લમ્મૉ અતાહા નૂદિયા યા મૂસા ૧૧ ઇન્ની અના રબ્બુકા ફખ્લઅ્
ફિર જબ આગ કે પાસ આયા નિદા ફરમાઈ ગઈ કે અય મૂસા. બેશક મૈં તેરા રબ હૂં તો તૂ
નઅ્-લૈક ૮ ઇન્નકા બિલ વાદિલ મુકદ્-દસિ તુવા ૧૨ વ અનખ્તર્તુકા
અપને જૂતે ઉતાર ડાલ, બેશક તૂ પાક જંગલ તુવા મેં હૈ. ઔર મૈંને તુઝે પસન્દ કિયા

فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا
فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ
أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا
يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾
وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ
عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ
أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ
تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا
الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ
غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ﴿٢٣﴾
اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي
صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾
يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾

ફસ્તમિઅ્ લિમા યૂહા ○ ઇન્નની અનલ્લાહુ
અબ કાન લગાકર સુન જો તુઝે વહી હોતી હૈ. બેશક મૈં હી હૂં અલ્લાહ

લા ઇલાહા ઇલ્લા અના ફઅ-બુદની
કે મેરે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં તો મેરી બન્દગી કર,

વ અકિમિસ્ સલાતા લિ-ઝિક્રી ○ ઇન્નસ
ઔર મેરી યાદ કે લિએ નમાઝ કાઈમ રખ. બેશક

સા-અતા આતિ-યતુન અકાદુ ઉખ્ફીહા
કયામત આનેવાલી હૈ કરીબ થા કે મૈં ઉસે સબસે છુપાઉં

લિ-તુજ્ઝા કુલ્લુ નફસિમ બિમા તસ્આ ○
કે હર જાન અપની કોશિશ કા બદલા પાએ.

ફલા યસુદ્-દન્નકા અન્હા મલ્લા યુઅ-મિનુ
તો હરગિઝ તુઝે ઉસકે માનને સે વો બાઝ ન રખ્ખે જો ઉસપર ઈમાન નહીં લાતા

બિહા વત્ત-બઆ હવાહુ ફ-તર્દા ○ વમા તિલ્કા બિ-યમીનિકા યા મૂસા ○
ઔર અપની ખ્વાહિશ કે પીછે ચલા, ફિર તૂ હલાક હો જાએ. ઔર યે તેરે દાહિને હાથ મેં ક્યા હૈ અય મૂસા.

કાલા હિયા અસાય ۚ અ-તવક-કઉ અ-લયહા વ અહુશ્શુ બિહા અલા
અર્ઝ કી, યે મેરા અસા હૈ, મૈં ઈસપર તકિયા લગાતા હૂં ઔર ઈસસે અપની બકરિયોં પર પત્તે

ગ-નમી વ લિયા ફીહા મઆરિબુ ઉખ્રા ○ કાલા અલ્કિહા યા મૂસા ○
ઝાળતા હૂં ઔર મેરે ઈસમેં ઔર કામ હૈં. ફરમાયા ઈસે ડાલ દે અય મૂસા.

ફ-અલ્કાહા ફ-ઇઝા હિયા હય્યતુન તસ્આ ○ કાલા ખુઝ્હા વલા ત-ખફ
તો મૂસા ને ડાલ દિયા તો જભી વો દૌળતા હુવા સાંપ હો ગયા. ફરમાયા ઈસે ઉઠા લે ઔર ડર નહીં,

સ-નુઈદુહા સી-ર-તહલ ઊલા ○ વદ્મુમ ય-દકા ઇલા જનાહિકા તખ્રુજ
અબ હમ ઈસે ફિર પેહલી તરહ કર દેંગે. ઔર અપના હાથ અપને બાઝૂ સે મિલા

બય્દાઆ મિન ગય્રિ સૂઇન આ-યતન ઉખ્રા ○ લિ-નુરિ-યકા મિન
ખૂબ સફેદ નિકલેગા બે-કિસી મર્ઝ કે એક ઔર નિશાની. કે હમ તુઝે

આયાતિનલ કુબ્રા ○ ઇઝ્-હબ ઇલા ફિર્-અવ્ના ઇન્નહૂ તગા ○
અપની બળી બળી નિશાનિયાં દિખાએં. ફિરઔન કે પાસ જા, ઉસને સર ઉઠાયા.

કાલા રબ્બિશ્-રહ લી સદરી ○ વ યસ્સિર લી અમ્રી ○ વહલુલ ઉક્-દતમ
અર્ઝ કી, અય મેરે રબ! મેરે લિએ મેરા સીના ખોલ દે. ઔર મેરે લિએ મેરા કામ આસાન કર. ઔર મેરી ઝબાન કી ગિરહ

મિલ લિસાની ○ યફ-કહૂ કવ્લી ○ વજ્અલ લી વઝીરમ મિન અહ્લી ○
ખોલ દે. કે વો મેરી બાત સમઝેં. ઔર મેરે લિએ મેરે ઘર વાલોં મેંસે એક વઝીર કરદે.

هٰرُوْنَ اَخِي ۙ اشْدُدْ بِهٖۤ اَزْرِيْ ۙ وَاَشْرِكْهُ فِيْۤ
اَمْرِيْ ۙ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيْرًا ۙ وَّنَذْكُرَكَ كَثِيْرًا ؕ اِنَّكَ
كُنْتَ بِنَا بَصِيْرًا ﴿۳۵﴾ قَالَ قَدْ اُوْتِيْتَ سُؤْلَكَ يٰمُوْسٰى ﴿۳۶﴾
وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰۤى ۙ اِذْ اَوْحَيْنَاۤ اِلٰۤى اُمِّكَ
مَا يُوْحٰۤى ۙ اَنِ اقْذِفِيْهِ فِي التَّابُوْتِ فَاقْذِفِيْهِ فِي
الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَاْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّيْ وَ
عَدُوٌّ لَّهٗ ؕ وَاَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّيْ ۚ وَلِتُصْنَعَ عَلٰى
عَيْنِيْ ۘ اِذْ تَمْشِيْۤ اُخْتُكَ فَتَقُوْلُ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ
يَّكْفُلُهٗ ؕ فَرَجَعْنٰكَ اِلٰۤى اُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا
تَحْزَنَ ؕ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنٰكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنّٰكَ
فُتُوْنًا ۟ فَلَبِثْتَ سِنِيْنَ فِيْۤ اَهْلِ مَدْيَنَ ۙ ثُمَّ جِئْتَ
عَلٰى قَدَرٍ يّٰمُوْسٰى ﴿۴۰﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِيْ ۚ اِذْهَبْ
اَنْتَ وَاَخُوْكَ بِاٰيٰتِيْ وَلَا تَنِيَا فِيْ ذِكْرِيْ ۚ اِذْهَبَاۤ

હારૂના અખિશ્- દુદ બિહી અઝ્રી વ
વો કૌન મેરા ભાઈ હારૂન. ઉસસે મેરી કમર મઝબૂત કર. ઔર

અશ્રિક્હુ ફી અમ્રી કય્ નુસબ્બિ-હકા
ઉસે મેરે કામ મેં શરીક કર. કે હમ બ-કસરત તેરી

કસીરંવ્ વ નઝ્કુ-રકા કસીરા
પાકી બોલેં. ઔર બ-કસરત તેરી યાદ કરેં.

ઇન્નકા કુન્તા બિના બસીરા ○ કાલા કદ
બેશક તૂ હમેં દેખ રહા હૈ. ફરમાયા

ઊતીતા સુઅ-લકા યા મૂસા ○ વ લ-કદ
અય મૂસા ! તેરી માંગ તુઝે અતા હુઈ. ઔર બેશક

મનન્ના અલય્કા મર્-રતન ઉખ્રા
હમને તુઝપર એક બાર ઔર એહસાન ફરમાયા.

ઇઝ્ અવ્-હય્નાૅ ઇલાૅ ઉમ્મિકા મા યૂહાૅ અનિક્ઝિ ફીહિ ફિત તાબૂતિ
જબ હમને તેરી માં કો ઈલહામ કિયા જો ઈલહામ કરના થા. કે ઈસ બચ્ચે કો સન્દૂક મેં રખકર

ફક્ઝિ ફીહિ ફિલ યમ્મિ ફલ યુલ્કિહિલ યમ્મુ બિસ સાહિલિ યઅ-ખુઝ્હુ
દરિયા મેં ડાલ દે તો દરિયા ઉસે કિનારે પર ડાલે કે ઉસે વો ઉઠા લે જો

અદુવ્વુલ લી વ અદુવ્વુલ લહ્ વ અલ્કય્તુ અ-લય્કા મહબ્બતમ
મેરા દુશ્મન ઔર ઈસકા દુશ્મન, ઔર મૈંને તુઝપર અપની તરફ કી મુહબ્બત ડાલી,

મિન્ની વ લિ-તુસ્નઅ અલા અય્ની ઇઝ્ તમ્શી ઉખ્તુકા ફ-તકૂલુ હલ
ઔર ઈસલિએ કે તૂ મેરી નિગાહ કે સામને તૈયાર હો. તેરી બહેન ચલી ફિર કહા, ક્યા

અદુલ્લુકુમ અલા મંય્ યક્ફુલુહ ફ-ર-જઅ્-નાકા ઇલાૅ ઉમ્મિકા કય્ તકર્-રા
મૈં તુમ્હેં વો લોગ બતા દૂં જો ઈસ બચ્ચે કી પરવરિશ કરેં, તો હમ તુઝે તેરી માં કે પાસ ફેર લાએ કે

અય્નુહા વલા તહ્-ઝન વ કતલ્તા નફ-સન ફ-નજ્જય્નાકા મિનલ
ઉસકી આંખ ઠન્ડી હો ઔર ગમ ન કરે, ઔર તૂને એક જાનકો કત્લ કિયા તો હમને તુઝે

ગમ્મિ વ ફતન્નાકા ફુતૂના ફ-લબિસ્તા સિનીના ફી અહલિ મદ-યન
ગમ સે નજાત દી ઔર તુઝે ખૂબ જાંચ લિયા, તો તૂ કઈ બરસ મદયન વાલોંમેં રહા,

સુમ્મા જિઅ-તા અલા ક-દરિંય્ યા મૂસા ○ વસ્તનઅ્-તુકા લિ-નફસી
ફિર તૂ એક ઠેહરાએ વા'દે પર હાઝિર હુવા અય મૂસા. ઔર મૈંને તુઝે ખાસ અપને લિએ બનાયા.

ઇઝ્-હબ અન્તા વ અખૂકા બિ-આયાતી વલા તનિયા ફી ઝિક્રી ઇઝ્-હબાૅ
તૂ ઔર તેરા ભાઈ દોનોં મેરી નિશાનિયાં લેકર જાઓ ઔર મેરી યાદ મેં સુસ્તી ન કરના. દોનોં

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝٤٣ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ
يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ۝٤٤ قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَن يَفْرُطَ
عَلَيْنَا أَوْ أَن يَطْغَىٰ ۝٤٥ قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا
أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ۝٤٦ فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ
مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ
مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ۝٤٧ إِنَّا قَدْ
أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝٤٨ قَالَ
فَمَن رَّبُّكُمَا يَا مُوسَىٰ ۝٤٩ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ
خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ۝٥٠ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۝٥١
قَالَ عِلْمُهَا عِندَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَّا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ۝٥٢
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا
سُبُلًا وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا
مِّن نَّبَاتٍ شَتَّىٰ ۝٥٣ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي

ઇલા ફિર-અવ્ના ઇન્નહૂ તગા
ફિરઔન કે પાસ જાઓ બેશક ઉસને સર ઉઠાયા.
ફ-કૂલા લહૂ કવ્લલ લય્યિનલ લ-અલ્લહૂ
તો ઉસસે નરમ બાત કેહના ઇસ ઉમ્મીદ પર કે વો
ય-તઝક-કરુ અવ્ યખ્શા ○ કાલા રબ્બના
ધ્યાન કરે યા કુછ ડરે. દોનોંને અર્ઝ કિયા, અય હમારે રબ!
ઇન્નના નખાફુ અંય્ યફરુતા અ-લય્ના
બેશક હમ ડરતે હૈં કે વો હમપર ઝિયાદતી કરે
અવ્ અંય્ યત્ગા ○ કાલા લા તખાફા
યા શરારત સે પેશ આએ. ફરમાયા, ડરો નહીં
ઇન્નની મ-અકુમા અસ્મઉ વ અરા ○
મૈં તુમ્હારે સાથ હૂં સુનતા ઔર દેખતા.
ફઅ-તિયાહુ ફ-કૂલા ઇન્ના રસૂલા રબ્બિકા ફ-અરસિલ મ-અના બની
તો ઉસકે પાસ જાઓ ઔર ઉસસે કહો કે હમ તેરે રબ કે ભેજે હુએ હૈં તો ઔલાદે યા'કૂબ કો હમારે સાથ
ઇસ્રાઈલા વલા તુઅઝ્-ઝિબ્હુમ ط કદ જિઅ-નાકા બિ-આ-યતિમ મિર
છોડ દે, ઔર ઉન્હેં તકલીફ ન દે, બેશક હમ તેરે રબ કી તરફ સે નિશાની લાએ હૈં,
રબ્બિક ط વસ્સલામુ અલા મનિત ત-બઅલ હુદા ○ ઇન્ના કદ ઊહિયા
ઔર સલામતી ઉસે જો હિદાયત કી પૈરવી કરે. બેશક હમારી તરફ વહી હુઈ હૈ
ઇ-લય્ના અન્નલ અઝાબા અલા મન કઝ્-ઝબા વ તવલ્લા ○ કાલા
કે અઝાબ ઉસપર હૈ જો ઝુટલાએ ઔર મુંહ ફેરે. બોલા
ફ-મર રબ્બુકુમા યા મૂસા ○ કાલા રબ્બુનલ લઝી અઅ્-તા કુલ્લા શય્ઇન
તો તુમ દોનોંકા ખુદા કૌન હૈ અય મૂસા. કહા, હમારા રબ વો હૈ જિસને હર ચીઝ કો
ખલ્કહૂ સુમ્મા હદા ○ કાલા ફમા બાલુલ કુરૂનિલ ઊલા ○ કાલા ઇલ્મુહા
ઉસકે લાયક સૂરત દી ફિર રાહ દિખાઈ. બોલા, અગલી સંગતોંકા ક્યા હાલ હૈ. કહા, ઉનકા ઇલ્મ
ઇન્દા રબ્બી ફી કિતાબ ج લા યદિલ્લુ રબ્બી વલા યન્સલ- લઝી
મેરે રબ કે પાસ એક કિતાબમેં હૈ, મેરા રબ ન બેહકે ન ભૂલે. વો જિસને
જ-અલા લ-કુમુલ અર્દા મહ્દંવ વ સ-લકા લકુમ ફીહા સુબુલંવ્ વ
તુમ્હારે લિએ ઝમીન કો બિછૌના કિયા ઔર તુમ્હારે લિએ ઉસમેં ચલતી રાહેં રખ્ખી ઔર
અન્ઝલા મિનસ સમાઇ માઆ ط ફ-અખ્રજના બિહી અઝ્વાજમ
આસમાન સે પાની ઉતારા તો હમને ઉસસે તરહ તરહ કે
મિન નબાતિન શત્તા ○ કુલૂ વર્-અવ્ અન્આ-મકુમ ط ઇન્ના ફી
સબ્ઝે કે જોડે નિકાલે. તુમ ખાઓ ઔર અપને મવેશિયોં કો ચરાઓ, બેશક

ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي النُّهٰى ﴿٥٤﴾ مِنْهَا خَلَقْنٰكُمْ وَفِيْهَا
نُعِيْدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى ﴿٥٥﴾
وَلَقَدْ اَرَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى ﴿٥٦﴾ قَالَ
اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يٰمُوْسٰى ﴿٥٧﴾
فَلَنَاْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهٖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهٗ نَحْنُ وَلَآ اَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾
قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّيْنَةِ وَاَنْ يُّحْشَرَ النَّاسُ
ضُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهٗ ثُمَّ اَتٰى ﴿٦٠﴾
قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا
فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۚ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ﴿٦١﴾
فَتَنَازَعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوٰى ﴿٦٢﴾
قَالُوْٓا اِنْ هٰذٰنِ لَسٰحِرٰنِ يُرِيْدٰنِ اَنْ يُّخْرِجٰكُمْ
مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيْقَتِكُمُ

ઝ़ાલિકા લ-આયાતિલ લિ-ઉલિન નુહા ૦
ઇસમેં નિશાનિયાં હૈં અકલ વાલોં કો.

મિન્હા ખ़-લક़્નાકુમ વ ફીહા નુઈદુકુમ
હમને ઝમીન હી સે તુમ્હેં બનાયા ઔર ઈસીમેં તુમ્હેં ફિર લે જાએંગે

વ મિન્હા નુખ़્રિજુકુમ તા-રતન ઉખ़્રા ૦
ઔર ઈસીસે તુમ્હેં દોબારા નિકાલેંગે.

વ લ-કદ અ-રય્નાહુ આયાતિના
ઔર બેશક હમને ઉસે અપની સબ નિશાનિયાં દિખાઈ

ફકઝ્ઝ-ઝબા વ અબા ૦ ક़ાલા
તો ઉસને ઝુટલાયા ઔર ન માના. બોલા

અજિઅ્-તના લિ-તુખ़્રિ-જના મિન અરદ़િના
ક્યા તુમ હમારે પાસ ઈસલિએ આએ હો કે હમેં અપને

બિ-સિહ़રિકા યા મૂસા ૦ ફ-લ-નઅ્-તિયન્નકા બિ-સિહ़રિમ મિસ્લિહી
જાદૂકેસબબહમારીઝમીનસેનિકાલદોઅયમૂસા. તો ઝરૂર હમ ભી તુમ્હારે આગે વૈસા હી જાદૂ લાએંગે

ફજઅ़લ બય્-નના વ બય્-નકા મવ્-ઇદલ લા નુખ़્લિફુહૂ નહ़નુ વલા
તો હમમેં ઔર અપને મેં એક વા'દા ઠેહરા દો જિસસે ન હમ બદલા લેં ન

અન્તા મકાનન સુવા ૦ ક़ાલા મવ્ઇ़દુકુમ યવ્મુઝ ઝી-નતિ વ અંય્
તુમ, હમવાર જગહ હો. મૂસા ને કહા, તુમ્હારા વા'દા મેલે કા દિન હૈ ઔર યે કે

યુહ़-શરન નાસુ દુહ़ા ૦ ફ-તવલ્લા ફિર-અ़વ્નુ ફ-જ-મઅ़ા કય્-દહૂ
લોગ દિન ચળ્હે જમા' કિયે જાએં. તો ફિરઔન ફિરા ઔર અપને દાંવ ઈકટ્ઠે કિએ

સુમ્મા અતા ૦ ક़ાલા લહુમ મૂસા વય્-લકુમ લા તફ-તરૂ અ़લલ્લાહિ
ફિર આયા. ઉનસે મૂસા ને કહા તુમ્હેં ખરાબી હો અલ્લાહ પર ઝૂટ ન બાંધો

કઝ़િબન ફ-યુસ્હિ़-તકુમ બિ-અ़ઝ़ાબ ج વ ક़દ ખ़ાબા મનિફ-તરા ૦
કે વો તુમ્હેં અઝાબ સે હલાક કરદે, ઔર બેશક ના-મુરાદ રહા જિસને ઝૂટ બાંધા.

ફ-તના-ઝઊ़ અમ્રહુમ બય્-નહુમ વ અસર્-રુન નજવા ૦
તો અપને મુઆમલે મેં બાહમ મુખ્તલિફ હો ગએ ઔર છુપકર મશ્વરત કી.

ક़ાલૂ ઇન હાઝ़ાનિ લ-સાહિ़રાનિ યુરીદાનિ અંય્ યુખ़્રિજાકુમ
બોલે, બેશક યે દોનોં ઝરૂર જાદૂગર હૈં ચાહતે હૈં કે તુમ્હેં

મિન અરદ़િકુમ બિ-સિહ़રિહિમા વ યઝ़્-હબા બિ-ત़રી-ક़તિકુમુલ
તુમ્હારી ઝમીન સે અપને જાદૂ કે ઝોર સે નિકાલ દેં ઔર તુમ્હારા અચ્છા દીન લે જાએં.

الْمُثْلٰى ﴿٦٣﴾ فَاَجْمِعُوْا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوْا صَفًّا ۚ وَقَدْ
اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ﴿٦٤﴾ قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِمَّآ اَنْ
تُلْقِيَ وَاِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٥﴾ قَالَ
بَلْ اَلْقُوْا ۚ فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ
مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰى ﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ فِيْ نَفْسِهٖ
خِيْفَةً مُّوْسٰى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾
وَاَلْقِ مَا فِيْ يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا ۭ اِنَّمَا
صَنَعُوْا كَيْدُ سٰحِرٍ ۭ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٦٩﴾
فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُوْنَ
وَمُوْسٰى ﴿٧٠﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۭ اِنَّهٗ
لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِيْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۚ فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ
وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَّلَاُصَلِّبَنَّكُمْ فِيْ جُذُوْعِ
النَّخْلِ ۡ وَلَتَعْلَمُنَّ اَيُّنَآ اَشَدُّ عَذَابًا وَّاَبْقٰى ﴿٧١﴾ قَالُوْا

મુસ્લા ○ ફ-અજિમિઉ કય્-દકુમ સુમ્મઅ-તૂ
તો અપના દાંવ પક્કા કરલો ફિર પરા બાંધકર આઓ,
સફ-ફા ج વ કદ અફ-લહલ યવ્મા
ઔર આજ મુરાદ કો પહુંચા
મનિસ્તઅ-લા ○ કાલૂ યા મૂસા ઇમ્મા અન
જો ગાલિબ રહા. બોલે, અય મૂસા ! યા તો
તુલ્કિયા વ ઇમ્મા અન નકૂના અવ્વલા
તુમ ડાલો યા હમ પેહલે
મન અલ્કા ○ કાલા બલ અલ્કૂ ج
ડાલેં. મૂસા ને કહા, બલ્કે તુમ્હીં ડાલો,
ફ-ઇઝા હિબાલુહુમ વ ઇસિય્યુહુમ
જભી ઉનકી રસ્સિયાં ઔર લાઠિયાં
યુખય્યલુ ઇ-લય્હિ મિન સિહ્રિહિમ અન્નહા તસ્આ ○ ફ-અવ્-જસા ફી
ઉનકે જાદૂ કે ઝોર સે ઉનકે ખયાલમેં દૌળતી મા'લૂમ હુઈ. તો
નફસિહી ખી-ફતમ મૂસા ○ કુલ્ના લા ત-ખફ ઇન્નકા અન્તલ અઅ-લા ○
અપને જી મેં મૂસા ને ખૌફ પાયા. હમને ફરમાયા ડર નહીં, બેશક તૂ હી ગાલિબ હૈ.
વ અલ્કિ મા ફી યમીનિકા તલ્કફ મા સ-નઉ ط ઇન્નમા સ-નઉ
ઔર ડાલ તો દે જો તેરે દાહિને હાથ મેં હૈ ઔર ઉનકી બનાવટોં કો નિગલ જાએગા, વો જો બનાકર લાએ હૈં
કય્દુ સાહિર ط વલા યુફલિહુસ સાહિરુ હય્સુ અતા ○ ફ-ઉલ્કિયસ
વો તો જાદૂગરકા ફરેબ હૈ, ઔર જાદૂગર કા ભલા નહીં હોતા કહીં આવે. તો
સ-હ-રતુ સુજ્જદન કાલૂ આમન્ના બિ-રબ્બિ હારૂના વ મૂસા ○ કાલા
સબ જાદૂગર સજ્દે મેં ગિરા લિએ ગએ, બોલે હમ ઉસપર ઈમાન લાએ જો હારૂન ઔર મૂસા કા રબ હૈ.
આમન્તુમ લહૂ કબ્લા અન આ-ઝના લકુમ ط ઇન્નહૂ લ-કબીરુકુમુલ
ફિરઓન બોલા, ક્યા તુમ ઉસપર ઈમાન લાએ કબ્લ ઇસકે કે મૈં તુમ્હેં ઈજાઝત દૂં બેશક વો તુમ્હારા બળા હૈ
લઝી અલ્લ-મકુમુસ સિહ્ર ج ફ-લ-ઉકત્તિઅન્ના અય્દિ-યકુમ વ
જિસને તુમ સબકો જાદૂ સિખાયા, તો મુઝે કસમ હૈ ઝરૂર મૈં તુમ્હારે એક તરફ કે હાથ ઔર
અરજુ-લકુમ મિન ખિલાફિંવ્ વ લ-ઉસલ્લિબન્નકુમ ફી જુઝૂઇન નખ્લિ ز
દૂસરી તરફ કે પાંવ કાટૂંગા ઔર તુમ્હેં ખજૂર કે ઢંઢ પર સૂલી ચળ્હાઉંગા,
વ લ-તઅ-લમુન્ના અય્યુના અશદ્-દુ અઝાબંવ્ વ અબ્કા ○ કાલૂ
ઔર ઝરૂર તુમ જાન જાઓગે કે હમમેં કિસકા અઝાબ સખ્ત ઔર દેર-પા હૈ. બોલે

لَنْ نُّؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَآءَنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَ الَّذِىْ فَطَرَنَا فَاقْضِ مَآ اَنْتَ قَاضٍ ؕ اِنَّمَا تَقْضِىْ هٰذِهِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۞ اِنَّآ اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطٰيٰنَا وَمَآ اَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَّ اَبْقٰى ۞ اِنَّهٗ مَنْ يَّاْتِ رَبَّهٗ مُجْرِمًا فَاِنَّ لَهٗ جَهَنَّمَ ؕ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَ لَا يَحْيٰى ۞ وَمَنْ يَّاْتِهٖ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصّٰلِحٰتِ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الدَّرَجٰتُ الْعُلٰى ۞ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا مَنْ تَزَكّٰى ۞ وَلَقَدْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى ۙ اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِىْ فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيْقًا فِى الْبَحْرِ يَبَسًا ۙ لَّا تَخٰفُ دَرَكًا وَّلَا تَخْشٰى ۞ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُوْدِهٖ فَغَشِيَهُمْ مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۞ وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ

લન નુઅ-સિ-રક। અલા મા જા-અના
હમ હરગિઝ તુઝે તરજીહ ન દેંગે ઉન રૌશન દલીલોં પર
મિનલ બય્યિનાતિ વલ્લઝી ફ-ત઼-રના
જો હમારે પાસ આઈ હમેં અપને પૈદા કરને વાલે કી કસમ
ફક઼િદ મા અન્તા કાદ ؕ ઇન્નમા
તો તૂ કર ચુક જો તુઝે કરના હૈ,
તક઼્દી હાઝિહિલ હ઼યાતદ દુન્યા ۞ ઇન્ના
તૂ ઈસ દુનિયા હી કી ઝિન્દગી મેં તો કરેગા. બેશક હમ
આમન્ના બિ-રબ્બિના લિ-યગ઼્ફિર।
અપને રબ પર ઈમાન લાએ કે વો
લના ખ઼તાયાના વમા અક-રહ્-તના
હમારી ખતાએં બખ્શ દે ઔર વો જો તૂને હમેં મજબૂર કિયા
અ-લય્હિ મિનસ સિહ્‌ર ؕ વલ્લાહુ ખ઼યરુંવ્ વ અબ્ક઼ા ۞ ઇન્નહૂ મંય્
જાદૂ પર, ઔર અલ્લાહ બેહતર હૈ ઔર સબસે ઝિયાદા બાકી રેહને વાલા. બેશક જો
યઅ્-તિ રબ્બહૂ મુજ્રિમન ફ-ઇન્ના લહૂ જહન્નમ ؕ લા યમૂતુ ફીહા
અપને રબ કે હુઝૂર મુજરિમ હોકર આએ તો ઝરૂર ઉસકે લિએ જહન્નમ હૈ, જિસમેં ન મરે
વલા યહ્‌યા ۞ વ મંય્ યઅ્-તિહી મુઅ્-મિનન ક઼દ અમિલસ્ સાલિહ઼ાતિ
ન જિએ, ઔર જો ઉસકે હુઝૂર ઈમાન કે સાથ આએ કે અચ્છે કામ કિએ હોં
ફ-ઉલાઇકા લ-હુમુદ દ-રજાતુલ ઉ઼લા ۞ જન્નાતુ અ઼દનિન તજ્રી મિન
તો ઉન્હીં કે દરજે ઉંચે. બસને કે બાગ
તહ઼્તિહલ અન્હારુ ખ઼ાલિદીના ફીહા ؕ વ ઝ઼ાલિકા જઝાઉ મન તઝક્-કા ۞
જિનકે નીચે નહરેં બહેં હમેશા ઉનમેં રહેં, ઔર યે સિલા હૈ ઉસકા જો પાક હુવા.
વ લ-ક઼દ અવ્-હ઼ય્ના ઇલા મૂસા ۞ અન અસ્રિ બિ-ઇ઼બાદી
ઔર બેશક હમને મૂસા કો વહી કી કે રાતોં રાત મેરે બન્દોં કો લે ચલ
ફદ્‌રિબ લહુમ ત઼રીક઼ન ફિલ બહ્‌રિ ય-બસલ ۙ લા તખ઼ાફુ દ-રકંવ્
ઔર ઉનકે લિએ દરિયા મેં સૂખા રાસતા નિકાલ દે, તુઝે ડર ન હોગા કે ફિરઔન આ લે
વલા તખ઼્શા ۞ ફ-અત્બ-અ઼હુમ ફિર-અ઼વ્નુ બિ-જુનૂદિહી
ઔર ન ખતરા. તો ઉનકે પીછે ફિરઔન પળા અપને લશ્કર લેકર
ફ-ગ઼શિ-યહુમ મિનલ યમ્મિ મા ગ઼શિ-યહુમ ۞ વ અદ઼લ્લા ફિર-અ઼વ્નુ
તો ઉન્હેં દરિયા ને ઢાંપ લિયા જૈસા ઢાંપ લિયા. ઔર ફિરઔન ને

قَوْمَهٗ وَمَا هَدٰى ﴿٧٩﴾ يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ قَدْ اَنْجَيْنٰكُمْ
مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوٰعَدْنٰكُمْ جَانِبَ الطُّوْرِ الْاَيْمَنَ
وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ﴿٨٠﴾ كُلُوْا مِنْ
طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيْهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ غَضَبِيْ ۚ وَمَنْ يَّحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِيْ فَقَدْ
هَوٰى ﴿٨١﴾ وَاِنِّيْ لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ﴿٨٢﴾ وَمَآ اَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ
يٰمُوْسٰى ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ اُولَآءِ عَلٰٓى اَثَرِيْ وَعَجِلْتُ
اِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ﴿٨٤﴾ قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ
مِنْۢ بَعْدِكَ وَاَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ
مُوْسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۚ قَالَ يٰقَوْمِ
اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ اَفَطَالَ
عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ اَمْ اَرَدْتُّمْ اَنْ يَّحِلَّ عَلَيْكُمْ

غضب منزل ٤ ٤٤٢

કવ્-મહૂ વમા હદા O યા બની ઇસ્રાઈલા
અપની કૌમ કો ગુમરાહ કિયા ઔર રાહ ન દિખાઈ. અય બની ઈસરાઈલ !
કદ અન્જય્નાકુમ મિન અદુવ્વિકુમ
બેશક હમને તુમકો તુમ્હારે દુશ્મન સે નજાત દી
વ વા-અદનાકુમ જાનિબત્ તૂરિલ
ઔર તુમ્હેં તૂર કી દાહિની તરફ કા વા'દા દિયા
અય્-મના વ નઝ્-ઝલ્ના અ-લય્કુમુલ
ઔર તુમપર
મન્ના વસ્સલ્વા O કુલૂ મિન તય્યિબાતિ
મન્ન ઔર સલ્વા ઉતારા. ખાઓ જો પાક ચીઝેં
મા રઝક્-નાકુમ વલા તત્ગવ્ ફીહિ
હમને તુમ્હેં રોઝી દીં ઔર ઉસમેં ઝિયાદતી ન કરો
ફ-યહિલ્લા અ-લય્કુમ ગ-દબી ૮ વ મંય્ યહ્લિલ અલય્હિ
કે તુમપર મેરા ગઝબ ઉતરે, ઔર જિસપર મેરા ગઝબ ઉતરા
ગ-દબી ફ-કદ્ હવા O વ ઇન્ની લ-ગફ્-ફારુલ લિમન તાબા
બેશક વો ગિરા. ઔર બેશક મૈં બહુત બખ્શનેવાલા હૂં ઉસે જિસને તૌબા કી
વ આ-મના વ અમિલા સાલિહન સુમ્મહ્-તદા O વમા અઅ્-જ-લકા
ઔર ઈમાન લાયા ઔર અચ્છા કામ કિયા ફિર હિદાયત પર રહા. ઔર તૂને
અન કવ્મિકા યા મૂસા O કાલા હુમ ઉલાઇ અલા અ-સરી
અપની કૌમસે ક્યૂં જલ્દી કી અય મૂસા. અર્ઝ કી, કે વો યે હૈં મેરે પીછે
વ અજિલ્તુ ઇ-લય્કા રબ્બિ લિ-તરદા O કાલા ફ-ઇન્ના કદ
ઔર અય મેરે રબ તેરી તરફ મૈં જલ્દી કરકે હાઝિર હુવા કે તૂ રાઝી હો. ફરમાયા તો હમને
ફ-તન્ના કવ્-મકા મિમ બઅ્-દિકા વ અદલ્લહુમુસ સામિરિય્યુ O
તેરે આને કે બાદ તેરી કૌમકો બલા મેં ડાલા ઔર ઉન્હેં સામિરી ને ગુમરાહ કર દિયા.
ફ-ર-જઆ મૂસા ઇલા કવ્મિહી ગદબાના અસિફા ૮ કાલા યા કવ્મિ
તો મૂસા અપની કૌમકી તરફ પલટા ગુસ્સે મેં ભરા અફસોસ કરતા, કહા અય મેરી કૌમ
અ-લમ યઇદકુમ રબ્બુકુમ વઅ્-દન હ-સના ૮ અ-ફતાલા
ક્યા તુમસે તુમ્હારે રબ ને અચ્છા વા'દા ન કિયા થા, ક્યા
અ-લય્કુમુલ અહ્દુ અમ અરત્તુમ અંય્ યહિલ્લા અ-લય્કુમ
તુમપર મુદ્દત લમ્બી ગુઝરી યા તુમને ચાહા કે તુમ પર

غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَخْلَفْتُمْ مَّوْعِدِيْ ﴿٨٦﴾ قَالُوْا مَآ
اَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَآ اَوْزَارًا
مِّنْ زِيْنَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنٰهَا فَكَذٰلِكَ اَلْقَى
السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾ فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ
فَقَالُوْا هٰذَآ اِلٰهُكُمْ وَاِلٰهُ مُوْسٰى ۥ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾
اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلًا ۥ وَّلَا يَمْلِكُ
لَهُمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُوْنُ مِنْ
قَبْلُ يٰقَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖ ۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ
فَاتَّبِعُوْنِيْ وَاَطِيْعُوْٓا اَمْرِيْ ﴿٩٠﴾ قَالُوْا لَنْ نَّبْرَحَ عَلَيْهِ
عٰكِفِيْنَ حَتّٰى يَرْجِعَ اِلَيْنَا مُوْسٰى ﴿٩١﴾ قَالَ يٰهٰرُوْنُ مَا
مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ ضَلُّوْٓا ﴿٩٢﴾ اَلَّا تَتَّبِعَنِ ۭ اَفَعَصَيْتَ
اَمْرِيْ ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَاْخُذْ بِلِحْيَتِيْ وَلَا بِرَاْسِيْ ۚ
اِنِّيْ خَشِيْتُ اَنْ تَقُوْلَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ

ગ-દબુમ મિર રબ્બિકુમ ફ-અખ્લફતુમ
તુમ્હારે રબ કા ગઝબ ઉતરે તો તુમને મેરા વા'દા ખિલાફ
મવ્-ઇદી ○ કાલૂ મૉ અખ્લફ્ના મવ્ઇ-દકા
કિયા. બોલે હમને આપકા વા'દા
બિ-મલ્કિના વ લાકિન્ના હુમ્મિલ્નૉ
અપને ઈખ્તિયાર સે ખિલાફ ન કિયા લેકિન હમસે
અવ્-ઝારમ મિન ઝી-નતિલ કવ્મિ
કુછ બોઝ ઉઠવાએ ગએ ઈસ કૌમકે ગેહને કે
ફ-કઝફ્-નાહા ફ-કઝાલિકા અલ્કસ
તો હમને ઉન્હેં ડાલ દિયા ફિર ઉસી તરહ
સામિરિય્ય ○ ફ-અખ્રજા લહુમ ઇજ્લન
સામિરી ને ડાલા. તો ઉસને ઉનકે લિએ એક બછળા નિકાલા
જ-સ-દલ લહૂ ખુવારુન ફ-કાલૂ હાઝૉ ઇલાહુકુમ વ ઇલાહુ મૂસા ◦ ફ-નસી ○
બે-જાન કા ધળ ગાય કી તરહ બોલતા, તો બોલે યે હૈ તુમ્હારા મા'બૂદ ઔર મૂસા કા મા'બૂદ, તો ભૂલ ગએ.
અ-ફલા ય-રવ્ના અલ્લા યરજિઉ ઇલય્હિમ કવ્લંવ્ ○ વલા યમ્લિકુ
તો કયા નહીં દેખતે કે વો ઉન્હેં કિસી બાત કા જવાબ નહીં દેતા, ઔર ઉનકે કિસી
લહુમ દર્-રંવ્ વલા નફ્-આ ○ વ લ-કદ કાલા લહુમ હારૂનુ મિન
બુરે ભલે કા ઈખ્તિયાર નહીં રખતા. ઔર બેશક ઉનસે હારુન ને ઈસસે
કબ્લુ યા કવ્મિ ઇન્નમા ફુતિન્તુમ બિહ ○ વ ઇન્ના રબ્બકુમુર રહમાનુ
પેહલે કહા થા કે અય મેરી કૌમ યૂંહી હૈ કે તુમ ઈસકે સબબ ફિતને મેં પળે, ઔર બેશક તુમ્હારા રબ રહમાન હૈ
ફત્તબિઊની વ અતીઊ અમ્રી ○ કાલૂ લન નબ્રહ અ-લય્હિ આકિફીના
તો મેરી પૈરવી કરો ઔર મેરા હુકમ માનો. બોલે હમ તો ઈસપર આસન મારે જમે રહેંગે
હત્તા યરજિઆ ઇ-લય્ના મૂસા ○ કાલા યા હારૂનુ મા મ-ન-અકા ઇઝ
જબતક હમારે પાસ મૂસા લૌટકે આએં. મૂસા ને કહા અય હારૂન તુમ્હેં કિસ બાતને રોકા થા જબ
ર-અય્-તહુમ દલ્લૂ ○ અલ્લા તત્તબિ-અન ◦ અ-ફ-અ-સય્તા અમ્રી ○
તુમને ઉન્હેં ગુમરાહ હોતે દેખા થા કે મેરે પીછે આતે, તો કયા તુમને મેરા હુકમ ન માના.
કાલા યબ્નઉમ્મા લા તઅ્-ખુઝ બિ-લિહ્-યતી વલા બિ-રઅ્-સી ○
કહા અય મેરે માં જાએ ન મેરી ઢાળ્હી પકળો ઔર ન મેરે સર કે બાલ,
ઇન્ની ખશીતુ અન તકૂલા ફર્-રક્તા બય્ના બની ઇસ્રાઈલા
મુઝે યે ડર હુવા કે તુમ કહોગે તુમને બની ઈસરાઈલ મેં તફરકા ડાલ દિયા

وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِيْ ۝ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يٰسَامِرِيُّ
قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوْا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً
مِّنْ اَثَرِ الرَّسُوْلِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِيْ
نَفْسِيْ ۝ قَالَ فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ اَنْ
تَقُوْلَ لَا مِسَاسَ وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهٗ
وَانْظُرْ اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِيْ ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا
لَنُحَرِّقَنَّهٗ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهٗ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۝ اِنَّمَآ اِلٰهُكُمُ
اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝
كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ
اٰتَيْنٰكَ مِنْ لَّدُنَّا ذِكْرًا ۝ مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ
يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا ۝ خٰلِدِيْنَ فِيْهِ وَسَآءَ لَهُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ۝ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ وَنَحْشُرُ
الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۝ يَّتَخَافَتُوْنَ بَيْنَهُمْ اِنْ

વ લમ તરક઼ુબ ક઼વ્લી O ક઼ાલ ફમા
ઔર તુમને મેરી બાત કા ઈન્તેઝાર ન કિયા. મૂસા ને કહા

ખ઼ત્બુક યા સામિરિય્ય O ક઼ાલ બસુરતુ
અબ તેરા ક્યા હાલ હૈ અય સામિરી. બોલા મૈંને વો દેખા

બિમા લમ યબ્સુરૂ બિહી ફ-ક઼-બદ઼તુ
જો લોગોંને ન દેખા તો એક મુટ્ઠી ભર લી

ક઼બ્દ઼તમ મિન અ-સ઼રિર રસૂલિ
ફરિશ્તે કે નિશાન સે

ફ-ન-બઝ઼તુહા વ કઝ઼ાલિક સવ્વલત લી
ફિર ઉસે ડાલ દિયા ઔર મેરે જી કો યહી ભલા લગા.

નફ્સી O ક઼ાલ ફઝ઼-હબ ફ-ઇન્ન લક
કહા, તૂ ચલતા બન

ફિલ હયાતિ અન તક઼ૂલ લા મિસાસ ؎ વ ઇન્ન લક મવ્-ઇદલ લન
કે દુનિયા કી ઝિન્દગી મેં તેરી સઝા યે હૈ કે તૂ કહે છૂ ન જા, ઔર બેશક તેરે લિએ એક વા'દે કા વક્ત હૈ

તુખ઼્લ-ફહ્ ࢫ વન્ઝ઼ુર ઇલૉ ઇલાહિકલ લઝ઼ી ઝ઼લ્ત અ-લય્હિ આ઼કિફ ط
જો તુઝસે ખિલાફ ન હોગા, ઔર અપને ઇસ મા'બૂદ કો દેખ જિસકે સામને તૂ દિનભર આસન મારે રહા,

લ-નુહ઼ર્રિક઼ન્નહૂ સુમ્મ લ-નન્સિફ઼ન્નહૂ ફિલ યમ્મિ નસ્ફ઼ O ઇન્નમૉ
કસમ હૈ હમ ઝરૂર ઉસે જલાએંગે ફિર રેઝા રેઝા કરકે દરિયામેં બહાએંગે.

ઇલાહુકુમુલ્લાહુલ લઝ઼ી લૉ ઇલાહ ઇલ્લા હૂ ط વસિઅ઼ કુલ્લ શય્ઇન
તુમ્હારા મા'બૂદ તો વહી અલ્લાહ હૈ જિસકે સિવા કિસીકી બન્દગી નહીં, હર ચીઝકો ઉસકા ઇલ્મ મુહીત હૈ.

ઇ઼લ્મ O કઝ઼ાલિક નક઼ુસ્સુ અ઼-લય્ક મિન અમ્બૉઇ મા ક઼દ સબક઼ ࢫ વ
હમ ઐસા હી તુમ્હારે સામને અગલી ખબરેં બયાન ફરમાતે હૈં, ઔર

ક઼દ આ-તય્નાક મિલ લદુન્ના ઝ઼િક્રા ؎ મન અઅ્-રદ઼ અ઼ન્હુ ફ-ઇન્નહૂ
હમને તુમકો અપને પાસ સે એક ઝિક્ર અતા ફરમાયા, જો ઉસસે મુંહ ફેરે તો બેશક વો

યહ઼મિલુ યવ્-મલ ક઼િયા-મતિ વિઝ઼રા ۟ ખ઼ાલિદીન ફીહ ط વ સાઅ લહુમ
કયામત કે દિન એક બોઝ ઉઠાએગા. વો હમેશા ઉસમેં રહેંગે, ઔર વો

યવ્-મલ ક઼િયા-મતિ હિ઼મ્લા ۟ યવ્મ યુન્ફ઼ખ઼ુ ફિસ્ સૂરિ વ નહ઼શુરુલ
કયામત કે દિન ઉનકે હક મેં ક્યા હી બુરા બોઝ હોગા. જિસદિન સૂર ફૂંકા જાએગા ઔર હમ

મુજરિમીન યવ્-મઇઝ઼િન ઝ઼ુર્ક઼ા ؎ ય-તખ઼ા-ફતૂન બય્-નહુમ ઇલ
ઉસદિન મુજરિમોં કો ઉઠાએંગે નીલી આંખેં. આપસમેં ચુપકે ચુપકે કેહતે હોંગે કે

لَّبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا ۝ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ
اِذْ يَقُوْلُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيْقَةً اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا ۝
وَيَسْــَٔلُوْنَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّيْ نَسْفًا ۝
فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝ لَّا تَرٰى فِيْهَا عِوَجًا وَّلَاۤ
اَمْتًا ۝ يَوْمَىِٕذٍ يَّتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهٗ ۚ
وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ۝
يَوْمَىِٕذٍ لَّا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ
وَرَضِيَ لَهٗ قَوْلًا ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِهٖ عِلْمًا ۝ وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ
لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ ؕ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۝
وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخٰفُ
ظُلْمًا وَّلَا هَضْمًا ۝ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا
وَّصَرَّفْنَا فِيْهِ مِنَ الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ

લબિસ્તુમ ઇલ્લા અશ્રા ○ નહ્નુ
તુમ દુનિયામેં ન રહે મગર દસ રાત. હમ
અઅ્લમુ બિમા યકૂલૂના ઇઝ્ યકૂલુ
ખૂબ જાનતે હૈં જો વો કહેંગે જબકે
અમ્સલુહુમ તરી-કતન ઇલ લબિસ્તુમ
ઉનમેં સબસે બેહતર રાય વાલા કહેગા કે તુમ
ઇલ્લા યવ્મા ○ વ યસ્અલૂ-નકા અનિલ
સિર્ફ એક હી દિન રહે થે. ઔર તુમસે
જિબાલિ ફ-કુલ યન્સિફુહા રબ્બી
પહાળોં કો પૂછતે હૈં તુમ ફરમાઓ ઉન્હેં મેરા રબ
નસ્ફા ○ ફ-ય-ઝરુહા કા-અન
રેઝા રેઝા કરકે ઉળા દેગા. તો ઝમીન કો પટ પર હમવાર કર છોળેગા.
સફ-સફલ- ○ લા તરા ફીહા ઇ-વજંવ્ વલૉ અમ્તા ○ યવ્-મઇઝિંય્
કે તૂ ઉસમેં નીચા ઉંચા કુછ ન દેખે. ઉસ દિન
યત્તબિઊનદ દાઇયા લા ઇ-વજા લહ ○ વ ખ-શ-અતિલ અસ્વાતુ
પુકારનેવાલે કે પીછે દૌળેંગે ઉસમેં કજી ન હોગી, ઔર સબ આવાઝેં
લિર રહ્માનિ ફલા તસ્મઉ ઇલ્લા હમ્સા ○ યવ્-મઇઝિલ લા તન્ફઉશ
રહમાન કે હુઝૂર પસ્ત હોકર રેહ જાએંગી તો તૂ ન સુનેગા મગર બહુત આહિસ્તા આવાઝ. ઉસ દિન
શફા-અતુ ઇલ્લા મન અઝિના લહુર રહ્માનુ વ રદિયા લહૂ કવ્લા ○
કિસીકી શફાઅત કામ ન દેગી મગર ઉસકી જિસે રહમાન ને ઇઝન દે દિયા હે ઔર ઉસકી બાત પસન્દ ફરમાઈ.
યઅ્લમુ મા બય્ના અયદીહિમ વમા ખલ્ફહુમ વલા યુહીતૂના બિહી
વો જાનતા હૈ જો કુછ ઉનકે આગે હૈ ઔર જો કુછ ઉનકે પીછે ઔર ઉનકા ઇલ્મ ઉસે નહીં ઘેર સકતા.
ઇલ્મા ○ વ અ-નતિલ વુજૂહુ લિલ હય્યિલ કય્યૂમ ○ વ કદ ખાબા મન
ઔર સબ મુંહ ઝુક જાએંગે ઉસ ઝિન્દા કાઇમ રખનેવાલે કે હુઝૂર, ઔર બેશક નામુરાદ રહા જિસને
હ-મલા ઝુલ્મા ○ વ મંય્ યઅ્-મલ મિનસ સાલિહાતિ વહુવા મુઅ્-મિનુન
ઝુલ્મ કા બોઝ લિયા. ઔર જો કુછ નેક કામ કરે ઔર હો મુસલમાન
ફલા યખાફુ ઝુલ્મંવ્ વલા હદ્મા ○ વ કઝાલિકા અન્ઝલ્નાહુ કુર-આનન
તો ઉસે ન ઝિયાદતી કા ખૌફ હોગા ઔર ન નુકસાન કા. ઔર યૂંહી હમને ઇસે
અ-રબિય્યંવ્ વ સર્રફના ફીહિ મિનલ વઈદિ લઅલ્લહુમ યત્તકૂના
અરબી કુરઆન ઉતારા ઔર ઇસમેં તરહ તરહ સે અઝાબ કે વા'દે દિએ કે કહીં ઉન્હેં ડર હો

أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۝ فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ
وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّقْضٰٓى اِلَيْكَ
وَحْيُهٗ ۫ وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِيْ عِلْمًا ۝ وَلَقَدْ عَهِدْنَآ اِلٰٓى
اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهٗ عَزْمًا ۝
وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ
اِبْلِيْسَ ؕ اَبٰى ۝ فَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ
وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ۝
اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرٰى ۝ وَاَنَّكَ
لَا تَظْمَؤُا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰى ۝ فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ
الشَّيْطٰنُ قَالَ يٰٓاٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ
الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلٰى ۝ فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ
لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ
وَّرَقِ الْجَنَّةِ ۫ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهٗ فَغَوٰى ۝ ثُمَّ

અવ્ યુહ઼દિસુ લહુમ ઝ઼િક્રા ○
યા ઉનકે દિલ મેં કુછ સોચ પૈદા કરે.

ફ-તઆલલ્લાહુલ મલિકુલ હ઼ક઼્ક઼ ટ
તો સબસે બુલન્દ હૈ અલ્લાહ સચ્ચા બાદશાહ,

વલા તઅ્જલ બિલ કુરઆનિ મિલ ક઼બ્લિ
ઔર કુરઆન મેં જલ્દી ન કરો

અંય્ યુક઼્દા ઇલય્કા વહ઼યુહ્ ઽ
જબતક ઉસકી વહી તુમ્હેં પૂરી ન હોલે,

વ કુર રબ્બિ ઝિદની ઇ઼લ્મા ○ વ
ઔર અર્ઝ કરો કે અય મેરે રબ મુઝે ઇલ્મ ઝિયાદા દે. ઔર

લ-ક઼દ અહિદના ઇલા આ-દમા મિન
બેશક હમને આદમકો ઇસસે પેહલે એક તાકીદી હુકમ દિયા થા

ક઼બ્લુ ફ-નસિયા વ લમ નજિદ લહૂ અ઼ઝ્મા ઽ વ ઇઝ઼ કુલ્ના લિલ
તો વો ભૂલ ગયા ઔર હમને ઉસકા કસ્દ ન પાયા. ઔર જબ હમને

મલાઇ-કતિસ્-જુદૂ લિ-આ-દમા ફ-સ-જદૂ ઇલ્લા ઇબ્લીસ ط અબા ○
ફરિશ્તોંસે ફરમાયા કે આદમ કો સજદા કરો તો સબ સજદેમેં ગિરે મગર ઇબ્લીસ, ઉસને ન માના.

ફ-કુલ્ના યા આ-દમુ ઇન્ના હાઝ઼ા અ઼દુવ્વુલ લકા વ લિ-ઝવ્જિકા
તો હમને ફરમાયા અય આદમ ! બેશક યે તેરા ઔર તેરી બીબી કા દુશ્મન હૈ

ફલા યુખ઼્રિજન્નકુમા મિનલ જન્નતિ ફ-તશ્કા ○ ઇન્ના લકા અલ્લા
તો ઐસા ન હો કે વો તુમ દોનોંકો જન્નતસે નિકાલ દે ફિર તૂ મુશક્કત મેં પળે. બેશક તેરે લિએ

તજૂઆ ફીહા વલા તઅ્-રા ઽ વ અન્નકા લા તઝ઼્-મઉ ફીહા વલા તદ઼્હ઼ા ○
જન્નતમેં યે હૈ કે ન તૂ ભૂકા હો ઔર ન નંગા હો. ઔર યે કે તુઝે ન ઇસમેં પ્યાસ લગે ન ધૂપ.

ફ-વસ્વસા ઇલય્હિશ શય્તાનુ કાલા યા આ-દમુ હલ અદુલ્લુકા અ઼લા
તો શૈતાન ને ઉસે વસ્વસા દિયા, બોલા અય આદમ ! ક્યા મૈં તુમ્હેં બતા દૂં

શ-જ-રતિલ ખુ઼લ્દિ વ મુલ્કિલ લા યબ્લા ○ ફ-અ-કલા મિન્હા
હમેશા જીને કા પેળ ઔર વો બાદશાહી કે પુરાની ન પળે. તો ઉન દોનોંને ઉસમેંસે ખા લિયા

ફ-બ-દત લહુમા સવ્-આતુહુમા વ તફિક઼ા યખ઼્સિફ઼ાનિ અ઼-લય્હિમા
અબ ઉનપર ઉનકી શર્મ કી ચીઝેં ઝાહિર હુઈ ઔર જન્નત કે પત્તે અપને ઉપર ચિપકાને લગે

મિંવ્ વ-રકિ઼લ જન્નહ ઽ વ અસા આ-દમુ રબ્બહૂ ફ-ગ઼વા ઽ સુમ્મ-
ઔર આદમ સે અપને રબ કે હુકમ મેં લગ્ઝિશ વાકેઅ હુઈ તો જો મત્લબ ચાહા થા ઉસકી રાહ ન પાઈ. ફિર

اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ۝ قَالَ اهْبِطَا
مِنْهَا جَمِيْعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ
مِّنِّيْ هُدًى ۙ فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا
يَشْقٰى ۝ وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِيْ فَاِنَّ لَهٗ مَعِيْشَةً
ضَنْكًا وَّنَحْشُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى ۝ قَالَ رَبِّ لِمَ
حَشَرْتَنِيْۤ اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا ۝ قَالَ كَذٰلِكَ
اَتَتْكَ اٰيٰتُنَا فَنَسِيْتَهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ۝
وَكَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْۢ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ؕ
وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ۝ اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ
كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِيْ
مَسٰكِنِهِمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي النُّهٰى ۝
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا
وَّاَجَلٌ مُّسَمًّى ۝ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ

તબાહુ રબ્બુહૂ ફ-તાબ અલય્હિ વ
ઉસકે રબ ને ચુન લિયા તો ઉસપર અપની રહમત સે રુજૂઅ ફરમાઈ ઔર

હદા ○ ક઼ા-લહ્બિતા મિન્હા જમીઅમ
અપને કુરબે ખાસ કી રાહ દિખાઈ. ફરમાયા તુમ દોનોં મિલકર

બઅ્-દુકુમ લિ-બઅ્-દિન અદુવ્વ ૮ ફ-ઇમ્મા
જન્નતસે ઉતરો તુમમેં એક દૂસરે કા દુશ્મન હૈ, ફિર અગર

યઅ્-તિયન્નકુમ મિન્ની હુદન ૪ ફ-મનિત
તુમ સબકો મેરી તરફસે હિદાયત આએ તો જો મેરી

ત-બઅ હુદાય ફલા યદ઼િલ્લુ વલા
હિદાયત કા પૈરૂ હુવા વો ન બહકે ન

યશ્કા ○ વ મન અઅ્-રદ઼ અન ઝ઼િક્રી
બદબખ્ત હો. ઔર જિસને મેરી યાદસે મુંહ ફેરા

ફ-ઇન્ના લહૂ મઈ-શતન દ઼ન્કંવ્ વ નહ્શુરુહૂ યવ્-મલ ક઼િયા-મતિ
તો બેશક ઉસકે લિએ તંગ ઝિન્દગાની હૈ ઔર હમ ઉસે કયામત કે દિન

અઅ્-મા ○ ક઼ાલ રબ્બિ લિમ હ્-શર-તની અઅ્-મા વ ક઼દ કુન્તુ બસીરા ○
અન્ધા ઉઠાએંગે. કહેગા અય રબ મેરે મુઝે તૂને ક્યૂં અન્ધા ઉઠાયા મૈં તો અંખિયારા થા.

ક઼ાલ કઝ઼ાલિક અ-તત્ક આયાતુના ફ-નસી-તહા ૮ વ કઝ઼ાલિકલ
ફરમાએગા યૂંહી તેરે પાસ હમારી આયતેં આઈ થીં તૂને ઉન્હેં ભુલા દિયા, ઔર ઐસે હી

યવ્મ તુન્સા ○ વ કઝ઼ાલિક નજ્ઝી મન અસ્-રફ વ લમ યુઅ્-મિમ
આજ તેરી કોઈ ખબર ન લેગા. ઔર હમ ઐસા હી બદલા દેતે હૈં જો હદ સે બઢે ઔર

બિ-આયાતિ રબ્બિહ્ ૯ વ લ-અઝ઼ાબુલ આખિ-રતિ અશદ-દુ વ અબ્ક઼ા ○
અપને રબ કી આયતોં પર ઈમાન ન લાએ ઔર બેશક આખિરત કા અઝાબ સબસે સખ્ત-તર ઔર સબસે દેર-પા હૈ.

અ-ફ-લમ યહદિ લહુમ કમ અહ-લક્ના ક઼બ્લહુમ મિનલ કુરૂનિ યમ્શૂન
તો ક્યા ઉન્હેં ઇસસે રાહ ન મિલી કે હમને ઉનસે પેહલે કિતની સંગતેં હલાક કરદીં કે યે ઉનકે બસને કી જગહ

ફી મસાકિનિહિમ ૯ ઇન્ના ફી ઝ઼ાલિક લ-આયાતિલ લિ-ઉલિન નુહા ○
ચલતે ફિરતે હૈં, બેશક ઇસમેં નિશાનિયાં હૈં અકલ વાલોં કો.

વ લવ્લા કલિ-મતુન સ-બ-ક઼ત મિર રબ્બિક લ-કાન લિઝામંવ્ વ
ઔર અગર તુમ્હારે રબ કી એક બાત ન ગુઝર ચુકી હોતી તો ઝરૂર અઝાબ ઉન્હેં લિપટ જાતા ઔર

અ-જલુમ મુસમ્મા ○ ફસ્બિર અલા મા યકૂલૂન વ સબ્બિહ્
અગર ન હોતા એક વા'દા ઠેહરાયા હુવા. તો ઉનકી બાતોં પર સબ્ર કરો ઔર

بِحَمۡدِ رَبِّكَ قَبۡلَ طُلُوۡعِ الشَّمۡسِ وَ قَبۡلَ غُرُوۡبِهَا ۚ
وَمِنۡ اٰنَآئِ الَّيۡلِ فَسَبِّحۡ وَاَطۡرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ
تَرۡضٰى ۝ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيۡنَيۡكَ اِلٰى مَا مَتَّعۡنَا بِهٖۤ
اَزۡوَاجًا مِّنۡهُمۡ زَهۡرَةَ الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا ۙ لِنَفۡتِنَهُمۡ
فِيۡهِ ؕ وَرِزۡقُ رَبِّكَ خَيۡرٌ وَّ اَبۡقٰى ۝ وَاۡمُرۡ اَهۡلَكَ
بِالصَّلٰوةِ وَاصۡطَبِرۡ عَلَيۡهَا ؕ لَا نَسۡـَٔلُكَ رِزۡقًا ؕ نَحۡنُ
نَرۡزُقُكَ ؕ وَالۡعَاقِبَةُ لِلتَّقۡوٰى ۝ وَقَالُوۡا لَوۡلَا
يَاۡتِيۡنَا بِاٰيَةٍ مِّنۡ رَّبِّهٖ ؕ اَوَلَمۡ تَاۡتِهِمۡ بَيِّنَةُ مَا فِى
الصُّحُفِ الۡاُوۡلٰى ۝ وَلَوۡ اَنَّاۤ اَهۡلَكۡنٰهُمۡ بِعَذَابٍ
مِّنۡ قَبۡلِهٖ لَقَالُوۡا رَبَّنَا لَوۡلَاۤ اَرۡسَلۡتَ اِلَيۡنَا رَسُوۡلًا
فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ مِنۡ قَبۡلِ اَنۡ نَّذِلَّ وَنَخۡزٰى ۝
قُلۡ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوۡا ۚ فَسَتَعۡلَمُوۡنَ مَنۡ
اَصۡحٰبُ الصِّرَاطِ السَّوِىِّ وَمَنِ اهۡتَدٰى ۝

બિ-હ઼મ્દિ રબ્બિક। ક઼બ્લ। તુલૂઇ઼શ શમ્સિ
અપને રબ કો સરાહતે હુએ ઉસકી પાકી બોલો સૂરજ ચમકને સે પેહલે
વ ક઼બ્લ। ગુરૂબિહા ج વ મિન આનાઇલ
ઔર ઉસકે ડૂબને સે પેહલે, ઔર રાત કી ઘળિયોં
લય્લિ ફ-સબ્બિહ઼ વ અત઼રાફન નહારિ
મેં ઉસકી પાકી બોલો ઔર દિન કે કિનારોં પર
લ-અ઼લ્લક। તર્દ઼ા O વલા તમુદ-દન્ના
ઈસ ઉમ્મીદ પર કે તુમ રાઝી હો. ઔર અય સુનને વાલે
અ઼ય્-નય્ક। ઇલા મા મત્તઅ્-ના બિહી
અપની આંખેં ન ફૈલા ઉસકી તરફ જો હમને કાફિરોં કે
અઝ-વાજમ મિન્હુમ ઝહ-રતલ હ઼યાતિદ
જોળોં કો બરતને કે લિએ દી હૈ જીતી દુનિયા કી તાઝગી
દુન્યા ۙ લિ-નફતિ-નહુમ ફીહ ط વ રિઝ્કુ રબ્બિક। ખ઼ય્રુંવ્ વ અબ્ક઼ા O
કે હમ ઉન્હેં ઉસકે સબબ ફિત્નેમેં ડાલેં, ઔર તેરે રબ કા રિઝક સબસે અચ્છા ઔર સબસે દેર-પા હૈ.
વઅ્-મુર અહ-લક। બિસ્સ઼લાતિ વસ્ત઼બિર અ઼-લય્હા ط લા નસ્અલુક।
ઔર અપને ઘર વાલોંકો નમાઝ કા હુકમ દે ઔર ખુદ ઉસપર સાબિત રેહ, કુછ હમ તુઝસે
રિઝ્ક઼ા ط નહ઼નુ નર-ઝુક઼ુક ط વલ આ઼કિ-બતુ લિત્તક઼્વા O વ ક઼ાલૂ
રોઝી નહીં માંગતે, હમ તુઝે રોઝી દેંગે, ઔર અન્જામ કા ભલા પરહેઝગારી કે લિયે. ઔર કાફિર બોલે
લવ્લા યઅ્-તીના બિ-આ-યતિમ મિર રબ્બિહ ط અ-વ-લમ તઅ્-તિહિમ
યે અપને રબ કે પાસ સે કોઈ નિશાની ક્યૂં નહીં લાતે ઔર કયા ઉન્હેં ઉસકા
બય્યિ-નતુ મા ફિસ્સ઼ુહુફિલ ઊલા O વ લવ્ અન્ના અહ-લક્નાહુમ
બયાન ન આયા જો અગલે સહીફોંમેં હૈ. ઔર અગર હમ ઉન્હેં કિસી અઝાબ સે હલાક કર દેતે
બિ-અ઼ઝાબિમ મિન ક઼બ્લિહી લ-ક઼ાલૂ રબ્બના લવ્લા અર-સલ્ત।
રસૂલ કે આને સે પેહલે તો ઝરૂર કેહતે અય હમારે રબ તૂને હમારી તરફ કોઈ રસૂલ ક્યૂં ન ભેજા
ઇ-લય્ના રસૂલન ફ-નત્તબિઅ઼ આયાતિક। મિન ક઼બ્લિ અન
કે હમ તેરી આયતોં પર ચલતે કબ્લ ઈસકે કે
નઝિલ્લ। વ નખ઼્ઝા O ક઼ુલ કુલ્લુમ મુ-તરબ્બિસુન ફ-ત-રબ્બસૂ ج
ઝલીલ વ રુસવા હોતે. તુમ ફરમાઓ સબ રાહ દેખ રહે હૈં તો તુમ ભી રાહ દેખો,
ફ-સ-તઅ્-લમૂના મન અસ્હ઼ાબુસ્સ઼િરાતિસ સવિય્યિ વ મનિહ-તદા
તો અબ જાન જાઓગે કે કૌન હૈં સીધી રાહ વાલે ઔર કિસને હિદાયત પાઈ.